

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.

Tel.: 06 (57) 460-023
faluujsg@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2013. SZEPTEMBER

14. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 Ft

Ünnepség augusztus 20-án a Tájházban

Fotók: Babinyecz J.

„Bármilyen, amit megtehetsz, vagy megálmodsz, fogj hozzá!
A merészségben zsenialitás, erő és varázslat rejlik.”
Goethe

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri tájékoztató
Civil szervezetek hírei
Óvodai, iskolai hírek

2. old.
6-15. old.
16-18. old.

Kapitányi hírek
Múltidéző
Régen volt, hogy is volt

19. old
24-5. old
26-27. old

Polgármesteri tájékoztató

Útfelújításról

Ahogy azt mindnyájan tapasztaljuk, a 3121. számú összekötő út felújítása folyamatosan történik. A Duna-Aszfalt Kft. korszerű speciális gépekkel szakszerű munkát végez a településünkön áthaladó úton. A megbízó Magyar Közút Kht. Részéről folyamatos a műszaki ellenőrzés és vizsgálatok végzése annak érdekében, hogy jó minőségben készüljön el a felújítás. Természetesen ezzel együtt a kivitelezőnek garanciákat is kellett vállalnia a szerződés szerint, ami a következő évekre is biztonságot nyújt. A munka során különböző panaszok és kérelmek érkeztek a lakosok részéről, melyeket mind kivizsgáltunk, illetve kértük a műszaki ellenőrzőket is ennek megtételére. A munkavégzést folyamatosan nyomon követi Pócs János országgyűlési képviselő is, aki a különböző jelzésekre személyesen is közbenjárt, közös ellenőrzéseket és egyeztetéseket tartottunk. Ezúton is szeretnék mindenkit tájékoztatni, hogy a műszaki ellenőrzések mindaddig pozitív eredménnyel végződtek, az út felújítása a 2009-ben készült terv alapján annak előírásai szerint történik. Előreláthatólag pár héten belül befejeződik a munkavégzés, és sor kerülhet a műszaki átadásra.

Kutyatartóknak

Ezúton is szeretném kérni a kutyát tartó lakosokat, hogy a szeptemberben esedékes kötelező védőoltást végeztessék el. Ehhez már jogszabály írja elő az ebek chippel történő egyedi megjelölését. Kérem továbbá, hogy az állatokat megfelelő körülmények között a jogszabályok előírásait betartva tartsák, közterületre ne engedjék! Továbbá egy közelmúltban történt eset figyelmeztet bennünket arra, hogy olykor mi, kutyatartók sem vagyunk eléggé óvatosak. Kérem, vizsgálják meg és szükség esetén tegyenek intézkedéseket azért, hogy az udvarban szabadon tartott ebek fejüket ne tudják a kerítésen kidugni, hiszen az utcán, a járdán közlekedőkre komoly veszélyt jelent. Gondoljunk most ősszel az óvodába-iskolába járó gyermekekre, amellett, hogy félelmet kelt, komoly veszélyt is jelent számukra. Az önkormányzatnak „kutyakötelessége” a kutyatartás körülményeinek ellenőrzése és a kóbor ebek befogása, intézkedések megtétele.

Közfoglalkoztatásról

Önkormányzatunk folyamatosan végzi az állami támogatásból megvalósított közmunkaprogramok végrehajtását. A közutak javításával kapcsolatban 20 főt foglalkoztatunk folyamatosan. Ők eddig 1700 m² kátyúzást, 800 m² aszfaltozást és 800 m² járda építést végeztek el. A belvíz elleni védekezés programjában 15 fővel 2 km csapadékvíz-elvezető csatorna takarítása és mélyítése, 100 m új csatorna kiépítése történt meg. Ehhez kapcsolódóan 200 m csőátereszt fektettünk le. A „téli” közmunkaprogramban tavasszal az óvoda felújítása, most ősszel a hivatal vizesblokkjainak felújítása valósulhat meg 14 fővel. Ezen kívül a KÖTI-KÖVIZIG alkalmazásában 16 fő a külterületi csapadékcatornák felújítását végzi. Ebben az évben először a nyár folyamán diákmunka szervezéséhez is kaptunk támogatást. Ebben a programban összesen 8 fő dolgozott 2 hónapon át. Ők az intézmények működtetéséhez és a csatornák kialakításához nyújtottak segítséget.

Parlagfű-irtás

Önkormányzatunk pályázati támogatást nyert parlagfű-irtásra. A program során 10% önerő biztosításával közel 500 e Ft támogatással tudunk fűnyírókat, fűkaszákat és hozzájuk üzemanyagot vásárolni, melyek segítségével hatékony parlagfű irtást tudunk végezni a település kül- és belterületén az elmúlt hetekben. A program során ismeretterjesztő előadásra is sor került (képen) Rigó Andrásné közreműködésével.

Szűcs Lajos
polgármester

A kerti hulladékok égetéséről

Az elmúlt időszakban többször is kérdésként vetődött fel, hogy hogyan, mikor és milyen körülmények között lehet a kerti hulladékokat elégetni.

Napjainkban Magyarországon a kerti hulladék égetését folyamatosan szabályozzák a különböző hatóságok, országos hatáskörű szervek.

Álláspontom szerint a legáltalánosabban használható szabályokat a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII.23.) Korm. rendelet tartalmazza. E rendelet 4.§-a szerint:

„4. § Tilos a légszennyezés, valamint a levegő lakosságot zavaró bűzzel való terhelése, továbbá a levegő olyan mértékű terhelése, amely légszennyezettséget okoz.”

Ebbe a tevékenységi körbe tartozik az illegális hulladékégetés, mely magába foglalja a kerti – és papírhulladékok égetését is, mivel egy átlagos kerti tűz, melyben vegyesen égetünk avart, fűnyesedéket és gallyakat, hatalmas légszennyezést okoz. Általában a kerti hulladékkal a mérgező vegyszer-maradvány is elég, s nem ritka, hogy a meggyújtott zöldbe műanyag és egyéb háztartási szemét is keveredik, tovább növelve a légszennyező anyagok listáját.

A tilos égetés esetén a Közép-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség járhat el, és szabhat ki levegővédelmi bírságot.

Az Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló 28/2011. (IX.6.) BM. rendelet szerint, ha szabálytalanul gyújtunk tüzet, tűzvédelmi bírság szabható ki. A rendelet szerint kötelező a tűzvédelmi bírság kiszabása az alábbi esetekben:

Tűzvédelmi előírás megszegése esetén, ha az tüzet idézett elő, azaz például az égő kupacot nem oltottuk el veszély esetén, vagy az égetés végén, ha magára hagytuk az égő gázt, vagy nem tartunk a tűz mellett oltásra alkalmas anyagot, eszközt, és az égetés tüzet okozott. A bírság minimális összege 100.000 Ft, maximális összege 1.000.000 Ft.

Tűzvédelmi előírás megszegése esetén, ha az tüzet idézett elő, és az oltási tevékenységben a tűzoltóság beavatkozása is szükséges, tehát ha az előző pontban felsoroltak valamelyike megvalósul, a gazégetésből tűz keletkezik, és az oltásban a tűzoltóság is részt vesz. A bírság minimális összege 200.000 Ft, maximális összege 3.000.000 Ft.

Tűzvédelmi szabály megszegése, ha azzal közvetlen tűz, vagy robbanásveszélyt idéztek elő. A bírság minimális összege 100.000 Ft, maximális összege 1.000.000 Ft.

A tűzvédelmi bírság megfizetése nem mentesít a büntetőjogi, illetve a polgári jogi felelősség, valamint a tűzvédelmi bírság kiszabására okot adó szabálytalanság megszüntetésének kötelezettsége alól.

Érdemes tudni, hogy a tűzvédelmi bírság **adók módjára behajtandó köztartozás.**

A fentiek alapján érdemes inkább a hulladéktól való megszabadulás alternatív formáit választani, mint pl. a komposztálás, illetve a szelektív hulladékgyűjtés.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Jászboldogháza iskolakonyha szociális étkezési díjai 2013. szeptember 1-től az alábbiak szerint változik

A		F	
1	ÉTKEZTETÉS	Egy főre eső jövedelem (forint)	Személyi térítési díj (forint/adag) bruttó
2	Étkeztetés elvitellel	0 – 28.500	130
		28.501 – 60.000	300
		60.001 –	430
3	Étkeztetés kiszállítással	0 – 28.500	250
		28.501 – 60.000	450
		60.001 –	550

Szociális étkeztetésre jogosultak azok, akik étkezésüket önmaguk, illetve eltartottaik részére tartósan vagy átmeneti jelleggel nem képesek biztosítani, különösen

- koruk
- egészségi állapotuk
- fogyatékoságuk miatt.

A vendégétkeztetés díja bruttó 650,-Ft.

Nemsokára kezdődik a templom felújítása

Örömmel értesítem a jászboldogháziakat, és akiknek szívében fontos helyen van a templomunk, hogy egy kis papírmunkát kell még végezni, és elkezdődik a templom javítása. A tető faszerkezetét helyenként fel kell újítani, és ezzel új palaborítást kap a templomtető. A falakat fémrudakkal összehúzzák, és az oldalsó bejáratot mozgássérültek számára elérhetővé teszik. Ezek a munkálatok ebben az évben, a tél beállta előtt befejeződnek.

A templombelső újrafestését jövő húsvétkor kezdik. Az állványozás miatt körülbelül 2 hónapig nem fogjuk tudni használni a templomot. A hétköznapi szentmiséket a plébánia nagytermében fogjuk tartani, a vasárnapi szentmiséket az Önkormányzat gyűléstermében, a temetési miséket a temetői ravatalozónál.

Az Érsekség részéről is kérünk támogatást, de lehet, hogy a hívek újbóli adományaira is szükségünk lesz az ajtók cseréjéhez és a padok felújításához.

Csergő Ervin plébános

Cser-KÉSZEN az Életre

A cserkészlet vagy cserkészmozgalom egy önkéntes, politikamentes ifjúságnevelő mozgalom, amely nyitott mindenki számára származástól, nemtől, társadalmi és vagyoni helyzetétől, valamint felekezettől függetlenül. Célját, alapelveit és nevelési módszereit alapítója, [Lord Baden-Powell of Gilwell](#) határozta meg 1907-ben. A cserkészlet alapvető célja, hogy támogassa a fiatalokat testi, lelki, társadalmi és szellemi képességeik teljes kifejlesztésében mind egyénként, mind felelős állampolgárként és helyi, nemzeti és nemzetközi közösségek tagjaiként.

Baden-Powell a brit hadsereg tábornoka volt, és 1907-ben rendezte meg az első cserkész táborot, majd a következő évben könyvben jelentette meg a cserkész élet alapjait. A tábor és a könyv annyira sikeres lett, hogy az eredetileg 11-18 éves fiúkra fókuszáló program hamarosan túlnőtte magát. Az igény egyre nőtt a cserkészlet iránt, más országokban is, több korosztályban, és lányok is csatlakoztak a cserkészethez. Mivel Baden-Powell már nem tudott személyesen segíteni minden csapatnak, ezért megalakultak a cserkészvezető-képző táborok. A cserkészlet, annak ellenére, hogy a történelmi befolyások sokszor negatívan hatottak a mozgalomra, a centenáriumi évére, 2007-re világszerte 38 millió tagot számlált.

A cserkészlet Magyarországon 1910-ben alakult, melynek egy ideig a főcserkész Teleki Pál volt. A magyar cserkészlet olyan sikeresen fejlődött, hogy 1933-ban a cserkész világtalálkozót, a 4. Cserkész Világzsemporít, 30 ezer cserkész részvételével Gödöllőn rendezték meg. A gyorsan fejlődő magyar cserkészmozgalomnak a történelmi

események vetettek véget. Először 1944-ben oszlatták fel, majd 1948-ban beolvastották az Úttörőszövetségbe. 1989-ben indulhatott újra hazánkban a cserkészmozgalom.

Az idén nyáron Erzsébet táboros program keretében 33 gyermek részvételével egyházközségünk részt vett a Cser-Készen az Életre nevű cserkész táborban. Ez a tábor ízelítőt adott gyermekeinknek a cserkész életből, megtapasztalhatták milyen is lehet egy kis cserkész élete. Az ott lévő cserkész vezetők gazdag kínálattal fogadták a gyermekeket, és kora reggeltől késő estig fáradhatatlanul ontották a jobbnál jobb programokat. A gyermekeink betekintést nyerhettek a cserkész módszer gyakorlati részébe, hiszen kis csoportokban, örsökben töltötték idejük nagy részét, és így mindig a saját koruknak megfelelő programokon vehettek részt. Az egész tábor keretét két indián törzs adta, a pirosak és a sárgák törzse. A két törzsben párhuzamosan folytak a tevékenységek, így a gyermekek kalandparkban, sárkány- és sétahajózáson, íjászon, arcfestésen, vehettek részt. Megtanultak sorban menetelni, tüzet rakni és gyújtani, csomózni, sátrat építeni. Az esték elmaradhatatlan eseménye volt a rajoknak a közös tábor tűz, ahol sok játékot, éneket, népdalt tanulhattak. A nagyobbak éjszakai bátorság próbán vettek részt. A Balatont majdnem minden nap meglátogathatták, hiszen az idő is kedvezett a strandoláshoz. Az ebéd utáni csendes pihenő sem kifejezetten a pihenésről szólt, főleg a kicsiknél, hiszen ezt az időt is játékkal töltötték. A nagyobbak pedig éjszaka kipróbálhatták milyen öröködni a táborban. A gyermekek nem feledkeztek

meg Istenről sem, hiszen este örsönként közösen imádkoztak. A két nagy indián törzs közös programja volt, amikor a sárga törzsfő fia elrabolta a piros törzsfő lányát, mert szerették egymást, de mivel a két törzsfő között „törzsi ellentétek uralkodtak”, ők ezt nem nézték jó szemmel. Ekkor kirobbant a számháború. Nagyszerű látvány volt, amikor a táborban lévő gyerekek (közel 300-an) egymást kergetve számháborúztak. Aztán a tábor végére megszületett a béke, hiszen a törzsfők teret engedtek a szerelemnek, és elszívták a békepipát.

Úgy gondolom, hogy felejthetetlen volt ez a tábor gyermek és felnőtt számára is. Egy kicsit másként töltöttük ezt a hetet. Megismerhették a gyerekek, milyen a másakra való odafigyelés, közelebb kerülhettek a természethez, és az egész világmindenség Teremtő Urához, Istenhez.

A tábori élmények hatására szeretnénk elindítani Jászboldogházán a cserkészletet. Az alakulás egyelőre még tárgyalási szinten van, de kérem a szülőket, hogy gondolkodjanak el azon, hogy mennyi plusz élményt tud adni a cserkészlet gyermekeiknek. A cserkészlet 3 fő alappillére az Isten, a haza és embertársaink iránti szeretet. A cserkészlet heti rendszerességi elfoglaltságot jelent a gyermekek számára.

Remélem, a nyár szépen, tartalmasan telt mindenki számára, és a gyermekek és szülők kipihenten tudnak nekikezdeni az új tanévnek. Én a cserkész jelmonddal kívánok mindenkinek erre a tanévre JÓ MUNKÁT!

Kissné Kabács Anna
(Anikó) hitoktató

„ Akkor élsz, ha másokért élsz ”

Széchenyi István

Szeptember 7-én örökre elbúcsúztunk Eszes Istvánnétól, mindenki Ica nénijétől. Nagyon sokan álltunk a kis urna körül, és emlékeztünk. Szinte hallottuk kissé rekedtes hangját, ahogyan megszólított bennünket, ahogyan érdeklődött felőlünk. Egész életében a derekasan elvégzett munka tiszteletére tanított bennünket. Igazi gondnoka volt a „ kultúrháznak ”, sohasem nézte, hány órát kell dolgozni, szívvel-lélekkel látta el a rábízott feladatot.

Ica néni gyertyája kialudt. A gyertya, ami nagyon hasonlít ránk, emberekre. Ott lobog a meghitt családi otthonokban, a templomok csendjében, a sötét temetőkben. Miközben fényt ad, lassan elfogy. Mégis, amíg él, fényt sugároz környezetére. Ica néni is ilyen fény volt. Jóság, szeretet áradt lényéből.

Községünk lakói nevében búcsúzzunk tőle. Nyugodjon békében!

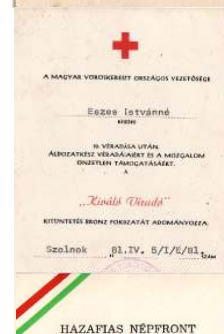
Eszes Istvánné Jászberényben (Porteleken) született 1928. november 11-én. Porteleken töltötte gyermekéveit, itt végezte el az elemi iskolát is. A család szerény körülmények között élt, így hamar munkát kellett vállalnia.

1948-ban ismerkedett meg későbbi férjével, majd családot alapítottak. Négy gyermekük született: István, Zoltán, János és Ilonka. Sajnos, a kislány születése után röviddel elhalálozott. A férje első házasságából született két lánytestvér —Rózsikát és Etust— is ők nevelték. Élték a családok megszokott életét, szerény körülmények között, de nagy szeretetben és gondosan nevelték gyermekeiket. Ápolták a kapcsolatot szüleikkel, testvéreikkel, a rokonsággal. Mindkettőjük családjában központi szerepet játszott: ahol és akinek kellett, ott segítettek. Ez jellemezte Ica néni egész életét is. Vidám természetű, jó közösségi ember volt.

Amikor gyermekeik felnőttek, munkába állt a helyi termelőszövetkezetben, majd a Községi Tanács dolgozójaként a kultúrház gondnoki teendőit látta el. Sok feladatot vállalt, ellátta a bálók felügyeletét, segédkezett a színházi előadások lebonyolításában, a rendezvények, szűrővizsgálatok biztosításában, véradásokat szervezett. Alkalmanként szívesen főzött közösségeknek. Munkáját a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa *Kiváló dolgozó* kitüntető jelvényvel ismerte el. 1977-ben az „Érdemes Társadalmi Munkás” kitüntető jelvényt is megkapta. Rendszeres –tizenöt-szörös- véradó volt, így segített embertársain. 1981-ben megkapta a *Kiváló Véradó* kitüntetés bronz fokozatát.

A község életében is aktívan kivette a részét, szociálisan veszélyeztetetteket patronált, jelezte, ha tudomására jutott nehéz sorsú vagy elhanyagolt gyermek. Községpolitikai munkájáért és társadalmi tevékenységéért 1984-ben megkapta a *Társadalmi munkáért* kitüntető jelvényt ezüst fokozatát. A Községi Tanács dolgozójaként vonult nyugdíjba. Nyugdíjazása után is aktívan tevékenykedett, a Hűtőgépgyár községben működő Radiátor Gyáregységének klubját vezette. Közvetlenségével, kedvességével mindenki tiszteletét, szeretetét kivívta. Előtte soha nem volt lehetetlen, soha semmire sem mondott nemet. Továbbra is szervezett, diszkózott az akkori fiatalokkal, mulatott a focistákkal, szilveszterezett, névnapozott a nyugdíjas klub tagjaival.

2012-től betegsége súlyosbodott, egyre gyengébb lett. Életének utolsó időszakában szenvedéssel és fájdalommal járó betegségét nagy önuralommal, méltósággal viselte.

Az Ezüstkornál történekről

Egyesületünk munkájáról már közel fél éve nem adtunk számot.

♦ Május 1-jén majálist rendeztünk a tájház udvarán. Nyársalással, beszélgetéssel nagyon kellemesen töltöttük el a délutánt. A lilahagymás zsíros kenyér, a finom bor megoldotta tagjaink nyelvét. 19.00 óra magasságában még szinte senki sem mozdult, szívesen maradt a kellemes elő nyári délutánon.

Május végén egyesületünk tagjai a tájházban elvégezték a szokásos nagytakarítást: ágyneműk, takarók és házi szőttesek mosását. Ezt a munkát tagjainknak egy kondér paprikáskruplival jutalmaztuk.

Az eltelt idő alatt tagjaink két alkalommal vettek részt országos nyugdíjastalálkozón: Cserkeszőlőn és Szolnokon. A színes műsorral fűszerezett összejövetelek a helyi strandon kerültek megrendezésre, ahol fürdésre is volt lehetőség. Ezt szívesen ki is használtuk.

♦ Június végén részt vettünk Jászberényben a Jászok Világtalálkozóján, ahol az általános iskola néptáncsoportja és a Csillagvirág kórus is fellépett.

♦ Július első hétvégéje az aratás jegyében telt el. A Hármaskerületek (Nagykunság, Kiskunság, Jászság) kézi aratóversenyére Kiskunfélegyházán került sor. Egyesületünk arató és főző csapatot is delegált, akik derekasan helytállva képviselték községünket. Aratóink: Bajor István kaszás, Oláh Béláné és Sziliczei Zoltánné marokszedő és kötélteregető, Bózsó László kéveköti. Többen elkísérték csapatunkat e nemes megmérettetésre, segítettek kötelet készíteni, sőt Fózer Tibortól, mint régi kaszásunktól hasznos tanácsokat is kapott csapatunk. A tisztes helytállást az aratók 5. helyezése, és a főzőcsapatunk (Matók Dezsőné, Juhász Józsefné, Zámboi Gyuláné) külön díja is bizonyítja. Aratás a Jászságban is volt ugyanezen időben Jászapátin. Ide ugyan arató csapatot küldeni nem tudtunk, de képviselte egyesületünket és községünket Baranyi Sándor és felesége, Marika, akik nagysikerű gazda bemutatót tartottak.

♦ Július második felében strandpartira vendégül láttuk a jánoshidai nyugdíjasokat. Amíg sokan fürödtek, addig a kultúrházban dolgozók kezük készítették elő a finom ebédet, terítették meg az asztalokat. A kellemesen eltöltött nap végén viszont meghívást kaptunk a jánoshidaiaktól az őszi bálra.

♦ Az augusztus 20-ai Szent István napi kenyérszenteléssel egybekötött kemence avatóra közösen készültünk a Faluvédő és Szépítő Egyesülettel. Voltak izgalmas pillanatok a kemence körüli herce - hurca miatt, de a végére minden jól alakult. Kisült a lángos. Elkészült az avató kalács és a pogácsa. Készültünk zsíros kenyérrel, kaptunk felajánlasként főtt kukoricát, pálinkát, bort, süteményt. Községünk lakói igen szép számmal részt vettek az ünnepségen. Kis kultúrműsorral is kedveskedtünk a tisztelt jelenlévőknek. A nap zárásaként Kajos Kálmán húzta a talpalávalót. Voltak, akik táncra is perdültek. Az eltelt néhány nap alatt nagyon sokan gratuláltak, és örömeiket fejezték ki a rendezvény kapcsán.

♦ Ezután már az elszármazottak találkozója koncentráltunk, nagy-nagy gondossággal készültünk a rendezvényre. Asszonyaink sütötték a finomabbnál finomabb süteményeket, férfi tagjaink a főzni valót (hagymát, krumplit, birkahúst) készítették elő a nagy napra. Sok-sok szorgos kéz és szerető vendéglátó szív várta a találkozóra érkezőket. Több mint 180 főre terítettünk, és bizony-bizony a helyek meg is teltek. Rövid kulturális műsorral is készültünk. Az általános iskola kis táncosai fergeteges táncsal, Kövér Csenge furulya szólóval, Szörös Antal (elszármazott) Petőfi S. „Szülőföldemen” című versével, Koncsik Barbara pedig énekkel szórakoztatta a vendégeket. Ezután a kerek évfordulósok köszöntésére került sor. 13 ünnepeltről (80, 70, 60) évesekről emlékeztünk meg a két egyesület tagjai közül. Az elérzékenyült, könnyes tekintetű kerek évfordulósok meghatódottan fújták el a gyertyát a részükre készített ünnepi tortákon.

Ünnepeltjeink:

Eszes Ambrusné	Tábi Irén	Elszármazottak Baráti Társasága	80 éves
Krasznai András		Elszármazottak Baráti Társasága	80 éves
Piffkó Jánosné	Faragó Mária	Elszármazottak Baráti Társasága	80 éves
Bordás Lajosné	Kalmár Ilona	Elszármazottak Baráti Társasága	80 éves
Nagy János		Elszármazottak Baráti Társasága	70 éves
Nagy Kálmán		Elszármazottak Baráti Társasága	70 éves
Balogh Jánosné	Baranyi Anna	Elszármazottak Baráti Társasága	70 éves
Kövér Péter		Elszármazottak Baráti Társasága	70 éves
Bajor István		Elszármazottak Baráti Társasága	70 éves
Joó-Kovács Balázs		Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesülete	60 éves
Tóth Zoltán		Elszármazottak Baráti Társasága	60 éves
Fülöp Gizella		Elszármazottak Baráti Társasága	60 éves
Gaál István		Elszármazottak Baráti Társasága	60 éves

A születésnaposok

Jelenlévő ünnepelték: Piffkó Jánosné (Faragó Mária), Krasznai András, Eszes Ambrusné (Tábi Irén), Bordás Lajosné (Kalmár Ilona), Nagy Kálmán, Kövér Péter, Joó Kovács Balázs, Bajor István, Gaál István.

Ezután már a finom ebéd felszolgálására került sor. A finom birkapörkölt, a fenséges sütemények, a kávé, a bor, sör, üdítők sora rendre megtöltötték az éhes gyomrokat. A két főzőmester bemutatására (Káposztás István és Tóth László) ezután került sor, akiket a jelenlévők nagy-nagy tapsal fogadtak. Köszönjük odaadó munkájukat. A tálatásban ezúttal is segítettek a Faluvédő és Szépítő Egyesület szorgos asszonyai is. Délután, a tombola húzás után Szmetya Ferenc szintetizátor játéka került sor. Táncos kedvű tagjaink felkereked-

tek, táncra perdültek a kitűnő zene hallatán. A vidékről érkezők lassacskán elszállingóztak, búcsúzáskor sok-sok köszönetet mondva a jövő évi viszontlátás reményében és szülőhelyük által feltöltődve távoztak kis közösségünkben.

Köszönjük minden megjelenőnek és támogatónak, hogy megtisztelték rendezvényünket, jövőre mindenkit visszavárunk szeretettel!

*Orczi Imréné
egyesületi titkár*

A Faluszépítők hírei

„Ilyen még Boldogházán nem volt!”

Államalapításunk és az új kenyér
ünnepe a Tájházban

A Faluvédő és Szépítő Egyesület az Ezüstkör Nyugdíjas Egyesülettel együtt államalapításunk és az új kenyér ünnepére várta a kedves lakosságot és minden érdeklődőt 2013. augusztus 20-án a Tájház udvarán.

A rendezvény egyik igen fontos szereplője volt a *kisbíró*, Bábosik István személyében, aki az ünnepet megelőző vasárnapon Krasznánszki Imre lovas hintóján érkezvén a templomhoz, szép ünnepi ruhában, népviseletbe öltözött fiatalokkal körülvéve a mise után közhírré tette, kidobolta a falu népének az augusztus 20.-i ünnepség programját és azzal a nappal kapcsolatos minden fontos tudnivalót, ízesen, rímekbe foglalva, úgy ahogy kell.

Sokan azt mondták:

Ilyen még Boldogházán nem volt!

Gratulálunk, köszönjük, hogy vállalta ezt a tisztséget, és hogy olyan sok szép perccel örvendeztette meg a lakosságot, a falu népét. További kisbírói sikereket kívánunk neki.

Augusztus 20-án a szépen feldíszített Tájház udvarán délután 16 órakor kezdődött az ünnepi műsor. A polgármesteri, a nyugdíjas egyesületi és a faluszépítő köszöntők után került sor *Csergő Ervin* plébános úr jóvoltából a kenyérszentelésre. Ezt követően a boldogháziak gazdag kulturális programmal ajándékozták meg a jelenlévőket. Bemutatkozott a *nyugdíjas aratócsapat*, majd *Szörös Boglárka* aratóversének örülhetett a közönség. Hallhattuk a *Csillagvirág kórus* színes és gazdag műsorát, és gyönyörködhattunk *Koncsik Barbara* csodaszép hangjában. Az ünnepi program második részében lakodalmas hangulatú zenével örvendeztettük meg a kedves jelenlévőket. A jánoshidai *Kajos Kálmán* közkedvelt zenész énekes műsorát láthatták, hallhatták.

Ez volt a második közösségi program a Tájház udvarán.

Orczi Imréné az Ezüstkör Nyugdíjas Egyesület titkára köszöntőjében elmondta: „Jó lenne, ha minél több alkalommal kihasználnánk a Tájház és hatalmas udvara adta lehetőséget akár kiscsoportok, akár a falu rendezvényei számára. Nemcsak ennek a két egyesületnek a rendezvényére gondolok. Ez az épület 2008-ban került eladásra, és törtük a fejünket, hogyan tudnánk magunkénak tudni. Az Ezüstkör Egyesület Tájház-bált szervezett, aminek bevétele mintegy 800 ezer forint volt. Ez nem fedezte a vételárat. Ekkor dr. Pap Béla,

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

az akkori önkormányzati ciklus alpolgármestere felajánlotta tiszteletdíját, kiegészítette a bál bevételét, hogy megvétele kerülhessen az épület. Így a Tájház most az önkormányzat tulajdona. Ezért mi csak hálával, köszönettel tartozunk neki. Az épületet, a benne lévő tárgyakat, eszközöket egyesületünk tagjai azóta is nagy-nagy szeretettel dédelgetik, ápolják és őrzik. Besenyiné Jolánka napi szinten felügyeli a rendet.”

Orczi Imréné beszélt az aratóversenyéről is:

„Ebben az évben is megrendezésre került a Hármas kerületek (Nagykunság, Kiskunság és Jászság) kézi aratóversenye, ez alkalommal Kiskunfélegyházán. Egyesületünk aratócsapattal és főzőcsapattal is képviselte községünket. Már hetedik alkalommal vettünk részt e nemes és kemény versengésben. A rendezvény megtartására kilencedik alkalommal került sor.

Jövőre lesz a tizedik aratóverseny Kunhegyesen. Nagyon jó lenne, ha fiatalok is alkotnának aratócsapatot, átvennék az idősektől a stafétabotot, és képviselnék községünket az aratóversenyen. Az idei aratóversenyen a csapat tagjai voltak: *Bajor István* kaszás, marokszedő és kötélteregető *Oláh Béláné* és *Sziliczei Zoltánné* míg a kéveköti *Bozsó László* volt. A főzést *Matók Dezsőné*, *Juhász Józsefné* és *Zámbori Gyuláné* vállalta. Csapatunknak többen is eljöttek szurkolni, segítettek kötelet készíteni, és Főzer Tibor, mint régi kaszásunk, szakmai tanácsokkal is ellátta a csapatot. A szervezés és a háziasszony szerep most is, mint mindig, rám hárult. Az aratócsapat ötödik helyen végzett a 28 csapatból, a főzők pedig különdíjasok lettek. Gratulálunk nekik. Végezetül engedjenek meg egy idézetet: *"A hagyományt nem ápolni kell, mert nem beteg, Nem őrizni kell, mert nem rab."*

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Foto: Babinyecz J.

Hagyományaink csak akkor maradhatnak meg, ha megéljük és továbbadjuk a jövő nemzedéke számára."

Szűcs Gergelyné a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnökének beszédéből: „A Faluvédő és Szépítő Egyesület nagy erővel fáradozik, hogy a falut, ahol élünk szebbé, otthonosabbá tegyük, ugyanakkor fontosnak érezzük azt is, hogy ünnepeink, évfordulóink megtartásával napjainkat, a lakosság napjait kicsit megszínésítsük, szebbé tegyük. Erre a kis időre együtt lehessünk.

Amikor tavaly augusztus 20-án először köszönthettük Önöket a Tájház udvarán az új kenyér ünnepén, csak álmotunk arról, hogy itt egy év múlva kemence áll, és hogy az itt sült kemencés lángossal kínálhatjuk meg Önöket. Az álom valósággá vált. Ez a kemence közös összefogással jött létre.

Köszönjük mindenkinek, aki segítette a mintegy fél milliós értéket képviselő kemenceépítés megvalósítását. Köszönjük minden támogatónak a felajánlását. Darók Sándornak a téglát és a tetőcserepet, a lakosságnak az üveget, a szarát, szalmát, a sok-sok pénzt, amit önzetlenül felajánlottak a cél érdekében. Köszönjük a jelentős anyagi támogatást a helyi tévesznek, Gál Ferencnek, Konkoly Bélának, dr. Papp Bélának, Nagy Lászlónak, Rácz Gyulának, a Boldogházáról Elszármazottak Egyesületének, az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületnek.

Köszönjük az Önkormányzatnak az anyagi és fizikai támogatását.

Köszönjük Kőhidi Gyuri bácsinak a sok tepsi és a kemenceajtó, a tévő mesterfokon való elkészítését, a pizskafát, ill. pizskavasat!, a fűtést és mindennemű segítséget, amit a kemencével kapcsolatban önzetlenül nyújtott, szabadidejének ráfordításával. Kohári István besegítését is köszönjük a fűtéshez.

Foto: Babinyecz J.

Éri Károly szászbereki kemenceépítő mester készítette a kemencét, fiával, Koppánnal.

Nekik köszönhetően nem csak kemencével gazdagodott településünk – ahol reméljük, majd finomakat lehet sütni, és akár kézműves tevékenységre is alkalmat adhat –, hanem egyben egy új színfolttal, látványossággal is gazdagabb lett községünk. Köszönjük munkájukat, köszönjük a kemence használatához szükséges *szénvonót*, amit a mester készített és ajánlott fel. A sütésnél nyújtott segítségnek is nagy hasznát vettük, amiben a mester felesége is közreműködött. Köszönet érte.

Első alkalommal *Orcziné Veronka néni* és *Sziliczei Zoltánné* dagasztotta be a kenyérlángos tésztáját, reméljük a jövőben többen kedvet kapnak, s talán a fiatalabb korosztály is megtanulja a kenyérsütés mikéntjét.

El szeretném mondani, hogy a kemence fölé megépített nagyon szép tető, *Baranyi Sándor* és *Szöllősi Béla* munkáját dicséri, köszönjük!

A kemence jövőbeni fűtéséhez szívesen elfogadunk rőzsét, szarát, csutkát, száraz szalmát, ami legalkalmasabb a sárral tapasztott kemence fűtésére. Várjuk a segítséget a tapasztalt kenyérsütőktől. A kenyérsütéssel kapcsolatos mindenféle teendőre, szokásokra, fortélyokra, megfigyelések átadására kérnénk Önöket.

Szívesen fogadunk és várunk jó kemencés recepteket, amiből kislülhet valami finomság boldogházi módra.

Kedves Boldogháziak, most ismét étellel telt meg a Tájház udvara. Felépült a kemence, amely ezentúl alkalmat adhat különféle közösségi programoknak. Arra gondoltunk, folytatni kellene a Tájház körüli fejlesztési lehetőségek megvalósítását. A jövőben a kemence mellé esetleg egy grillezőt lehetne építeni, s kihasználva a tágas teret, építtetnénk egy

Foto: Babinyecz J.

faoszlopokon álló fedett teraszt, kiült, egy pajtát, ahol bárkikor el lehet fogyasztani a kemencében sült lángost és egyéb finomságot, hangulatos körülmények között. *Ezt a tervünket akkor tudjuk megvalósítani, ha elegendő pénzünk lesz rá.*

Az ünnepi műsor után megkínáltuk a vendégeket, minden kedves jelenlévőt az új kemencében sült lángossal, zsíros kenyérral, pogácsával, süteményekkel, főtt kukoricával, görögdinnyével, borral, pálinkával. Volt egyéb hűsítő is, amiről a Balázs büfé gondoskodott.

Ezúttal is köszönjük *Bábosik Istvánnak, és feleségének* a főtt kukoricát, amit meglepetésként ajánlott fel az ünneplő közönségnek immár második alkalommal. További felajánlásokat kaptunk, a jelenlévők nem kis örömeire. Köszönjük *Szűcs Lajos polgármester úrnak* a jó bort, amit felajánlott csakúgy, mint az előző évben, *Nagy Lászlónak* az igen finom pálinkát, Köszönjük *Sas Elekné, Zámboi Gyuláné, Orczi Imréné, Sziliczei Zoltánné, Szádvári Istvánné és Bazsó Józsefné* izletes pogácsáit, süteményeit, *Matók Gábornak és családjának* pedig azt a sok jó görögdinnyét, amivel még kellemesebbé tették a Tájháznál töltött időt.

A szünetben sor került kézműves bemutatóval egybekötött vásárra is. *Juhászné Terike* az égetett tortáit mutatta be és árulta, *Zrupkóné Klárika néni* szép csipkéit, kézimunkáit hozta el, *Bata Feri bácsi* már régóta seprűkötéssel foglalkozik. Ő készítette a kemencéhez szükséges seprűt, az úgyne-

vezett *pemetét* is, köszönjük neki. *Fülöp Sanyi* bácsinak pedig fából készült szebbnél szebb munkáit csodálhattuk meg. A kézművesek sorában köszönthettük *Baranyi Sanyi* bácsit és feleségét, *Marika nénit*, asztalukon nagyon gazdag termésbemutatót láthattunk.

A szünetben lehetőség nyílt a tájház gazdag tárgyi anyagának és a civilnapon megnyitott vasúttörténeti kiállításnak megtekintésére is.

Az ünnepi műsor végén egy közös fotózásra hívtuk nemcsak a szereplőket, hanem minden kedves jelenlévőt az új kemence mellé. Egy igazi csoportkép készült a Tájház udvarán, mint egy nagycsaládról.

Ezúton is köszönjük kedves vendégeinknek, hogy eljöttek, reméljük, jól érezték magukat.

Köszönjük mindenkinek, aki segített, részt vett a rendezvény megvalósításban.

A nap folyamán a zenéről és a hangosításról Szöllösi Béla és fia Patrik gondoskodott.

Köszönjük minden kedves szereplőnek, hogy előadásukkal emelték a rendezvény színvonalát.

Köszönjük az Önkormányzat támogatását, segítségét, köszönjük a lakosság felajánlásait, a faluszépítők és a nyugdíjasok lelkes munkáját.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület és az Ezüstkör Nyugdíjas Egyesület vezetősége

Fotók: Babinyecz J.

AZ UTOLSÓ LEVÉL...

Hamar Lajosné
Matók Ágnes
1938-2013.

Az élet sokszor fájdalmas és nagyon szomorú fordulatokat tartogat. Amikor néhány hete a szajoli Harmónia Szabadidő és Kulturális Egyesület tagjai ellátogattak Jászboldogházára, a Tájházban én mutathattam be nekik kis falunkat és tevékenységünket. A csoporttal jött Hamar Lajosné Ági néni, akit régóta ismertem, barátságos, életvidám teremtettség volt mindig. Amellett, hogy az egyesület aktív tagja, a BOLDOGBT vezetője tagja is.

Ági néni egy cikket írt a látogatásukról, amit a Boldogházi Hírekben tervezett megjelentetni. Röviddel ezelőtt még írt és telefonált, aggódott, hogy megérkezett-e időben az írás. A cikk itt van előttem, és nem tudom elhinni, hogy aki írta, már soha többé nem lehet velünk. Ági néni augusztus 24-én vitte kórházba a mentő, és már nem tudtak segíteni rajta.

Talán a Sors akarta úgy, hogy utolsó útja előtt még egyszer ellátogathasson szeretett szülőfalujába.

Őrizze emlékét ez az írás is, amelyben Ági néni utójára szól hozzánk...

„A szajoli Harmónia Szabadidő és Kulturális Közhasznú Egyesület tagjai (amelynek én is tagja vagyok) elhatározta, hogy ellátogat a Jászságba. Célunk az volt, hogy megnézzük a Jászság nevezetességeit, képet kapjunk a kulturális értékeiről, kiemelkedő nevezetességeiről és rendezvényeiről.

Első megállónk Jászboldogháza volt.

Szücs Lajos polgármester úrral előzőleg megbeszéltem, hogy mikor érkezünk szülőfalumba. Nagyon örültem ennek a látogatásnak, mert hazamentem! Mint a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának vezetője tagja sokat beszéltek a község életéről, fejlődéséről. Kiemelten a Faluszépítők munkájáról Szajolban, ahol lakom.

A Tájházban nagy szeretettel fogadtak bennünket. Az Ezüstkor nyugdíjas klub vezetője, Orcziné Veronka, Szücsné Marika, a Faluvédő és Szépítő Egyesület vezetője és Besenyiné Jolánka, a Tájház gondnoka. Megvendégelték bennünket süteménnyel, kávéval és hideg üdítővel.

Szücsné Marika sokrétű tájékoztatást adott a község életéről és az eddig végzett munkáról - vasútállomás szépítése, gyógyszertár parkosítása, a régi iskola előtti emlékhely (Fajtakísérleti állomás) környékének gondozása stb. Beszélt a terveikről, a Tájháznál készülő kemence építéséről. Kiemelte az összefogást, ami a civil szervezetekkel közösen jellemzi tevékenységüket. A Marika által elmondottak alapján szerettük volna a települést jobban megismerni, de idő hiányában csak a strandot tudtuk megnézni.

Köszönjük Szücs Lajos polgármester úrnak a segítséget és az ajándékot, amit kaptunk. Köszönjük a vendégfogadók kedvességét, a megvendéglést. Kívánjuk, hogy még soká-

ig ilyen lelkesen, jó egészségben végezzék munkájukat, továbbra is szépítsék a községüket.

Jászboldogházát a szívünkbe zártuk, és keressük a lehetőségét a további kapcsolatnak.

A következő megállónk

Jászberény volt. Besenyi Vendel, a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának vezetője tagja várt bennünket. „Ő volt a mi idegenvezetőnk”. Vendel, köszönjük neked, hogy ennyi tudással és látnivalóval gazdagodtunk. Megnéztük a Jász Múzeumot, az Új Temetőben a szerzetes nővérek sírját, a Pintér kriptát és Petőfi Sándor rokonainak sírját. A Fehértői temetőben láthattuk a védett temetőkeretet.

Jászberényből **Jászapátira** utaztunk tovább, ahol megcsodáltuk a római katolikus templomot, ami az Egri Egyházmegye második legnagyobb temploma. Ellátogattunk a Vágó Pál Múzeumba is. **Jászszentandrás**on nagy élmény volt látni a katolikus templomban a híres Aba-Novák freskókat. Utána a Gomba Múzeumba látogattunk el.

Nagy örömmel tapasztaltuk, hogy a Jászság tele van különféle értékekkel, és milyen gazdag a látnivalókban.

Hamar Lajosné
Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának vezetője tagja”

„Jászboldogházát a szívünkbe zártuk és keressük a lehetőségét a további kapcsolatnak.” – írta Ági néni. Sajnos számára erre már nem adatott idő. Fájó szívvel búcsúzunk tőle, és emléke, barátsága szívünkben örökre megmarad.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében

Szücs Gergelyné
elnök

A szajoli csoport a Tájház udvarán.
Ági néni balról a harmadik

Barátság hegyen-völgyön át

A Jászföld Hagyományörző Egyesület Simó Dezső polgármester meghívására Erdélybe Szentábrahámra utazott 2013. augusztus 31. és szeptember 01. között.

Polgármester úr meghívását még ez év májusában a Hagyományok Hétvégéjén kaptuk, ahol a Szentábrahádi néptánc csoport egy fantasztikus bemutatóval örvendeztetett meg minket. Augusztus 31-én reggel 5 órakor indult az egyesület busza, amelyen Jánoshidáról, Jászboldogházáról és Jászsószentgyörgyről összesen 40 fővel foglaltak helyet az utasok. A közel 600 km-es útnak, mit sem sejtve az előttünk álló hosszú utazás fáradalmairól, vidáman indult neki a csapat, a határt Ártándnál léptük át. A nagyváradi forgatagot magunk mögött hagyva, a táj szépsége az egész csapat szavát szegte. Királyhágóig és azt követően alig tudtuk a szebbnél szebb tájak felé kapni szemünket, a kanyargós hegyi utak próbára tették fényképezőgépeink kioldási sebességét. Délután kettő óra körül értük el Tordát, ahol a várost átszelve a Sóbányánál tartottunk egy hosszabb pihenőt. Idegenvezetőnk segítségével megtekintettük a kézzel bányászott tárnák élénk táruló csodáit, meghallhattuk az akár 16-szor hozzánk szóló vízhangunk egyre ismétlődő szavait. A legbátrabbak a 600 éves megkövesedett vörösfenyő, só lepte lépcsőfokain 125 m-es mélységbe is leereszkedhettek, ahol a csodálatos bányató körül egy szabadidőközpont található. A mennyezetről lecsüngő sókristályok egyedi csipkézettségét a vállalkozó kedvűek egy óriáskerékről is szemügyre vehették. A hatalmas termet bevilágító függő lámpák mind lentől, mind pedig

fentről tekintve, mint lebegő elnyúlt, csillagok, világították be a bánya legnagyobb tárnáját. A szédítő mélységet egy csodálatos panoráma lift segítségével hagytuk magunk mögött.

Ismét a lovak közé csapva újabb 200 km megtétele után érkezünk Szentábrahámra, ahol a polgármester úr vezetésével a Gagy község határában, magas hegyekkel övezett és vízmossal szegélyezett völgyben található vadászházhoz érkezünk. Itt várt ránk az autentikus erdélyi vacsora, melynek elkészültéig ízes kóstolót kaphattunk a különböző gyümölcs-párlatok sokaságából. A vacsora hamar átcsapott késő estig tartó mulatozásba, melynek a Csekefalván elszállásolt 28 fő távozása vetett véget.

A fárasztó utazást és az ősi recept alapján készült vacsorát kipihenve, a reggelit követően, a VI. Szentábrahádi falunapot az Istentisztelettel kezdtük meg. Itt átnyújtottuk a tiszteendő úrnak az ünnepi asztalról nem hiányozható Jász kalácsot, mely egyben történelmünk és jövőnk összefonódását is jelképezi. A falunap megnyitójának alkalmából az egyesületünk is köszöntötte a díszpolgárrá avatott három kitüntetettet, ezt követően módunk nyílt arra, hogy a magunkkal hozott ajándékokat átnyújthassuk. Míg a főzőversenyen elkészültek az étek, megtekintettük a felújított és múzeumká átalakított kántorlakot, mely Szentábrahám legrégebbi háza. Öt órakor a bőséges ebéd leülepítésekképpen, amatőr alkalmi népdalkörünk Kajos Kálmán kíséretével egy rövid népdalcsoporttal szórakoztatta a közönséget, melyet Kálmán bácsi önálló műsora zárt. Késő estig tartó jókedvünket, a hűvös erdélyi este szakította félbe, hogy ki-kij saját szállásán térjen nyugovóra. A vasárnapi reggeli után kis csapatunk hosszas búcsúzkodást követően újra buszra szállt, annak tudatában, hogy májusban újra találkozunk. A hazafelé vezető úton Segesvár határában tiszteletünket tettük nagyra becsült költőnk, Petőfi Sándor sirjánál, rövid megemlékezésünk alkalmával az „Egy gondolat bánt engemet” című versének elszavalásával magunk közé idéztük őt. Kicsivel kilenc óra után érkezünk haza, fáradtan, de élményekkel tele tértünk otthonainkba. Köszönjük mindenkinek, aki részt vett ezen a kiránduláson, részvételével, erősítette a falvaink közötti barátságot. (A kiránduláson készült fényképek a Jászföld Hagyományörző Egyesület weboldalán keresztül is elérhető facebook oldalunkon megtekinthetők.)

Nagyné Matók Anikó

Portrék a civil szervezetekből

BOLDOGBT EGYESÜLET

Minden Ignác napkor kezdődött. A tanyán. A fiatalabb olvasók kedvéért megjegyeznénk, hogy akkoriban még otthon szültek az anyák. Nagy volt az öröm, sok a baj, 1949-et írtunk. Akár e lap hasábjain is olvashattunk arról, milyen volt akkoriban az élet. Én mint cseperedő kisfiú, erről mit se tudtam. Figyeltem, tanultam a világot, és felfedeztem az új csodát: a rádiót. A „VILÁGVEVŐT!” Minden érdekelt. Jó eszű gyerek voltam, könnyen ment a tanulás az általános iskolában és a gimnáziumban is. Mindkét iskolában akadt néhány nagyszerű pedagógus, kikre máig szeretettel emlékszem.

Azt is hamarosan észrevettem, hogy a rádió és a körülöttem lévő felnőttek nem mindig ugyanazt mondják. Ilyen volt az a világ. Egyre többször hallottam, hogy „tanulj fiam, mert a tudást, azt nem veheti el tőled senki!”, vagy azt, hogy „tanulj, hogy ne kelljen a földet túrnod, mint nekem!” Micsoda világ volt az, ahol az a paraszt ember, kinek ősei hetedízigen földművelők voltak, az küldi el a gyereket minél messzebb a földtől! Hányan indultunk így neki az életnek, barátain!

Valami új kezdődött. Távol a szülőföldtől, légüres térben, egyedül. Új kapcsolatokra volt szükség. Nekem szerencsém volt, kétszeresen is. A munkahelyemen tanulhattam is, és nem mellesleg, szerettem is ott dolgozni. Ez kitartott negyven évig. Fiatal felnőttként ott találkoztam egy vegyész-mérnökkel, aki amatőr színházat vezetett, aminek én is tagja lettem. Ő képviselte azt az értékrendet, amit én azóta is felelős értelmiségi magatartásnak gondolok. Az ott eltöltött több mint tíz év máig meghatározza a világlátásomat. Sok nagyszerű dolgot csináltunk együtt. Egyformán fontos volt a jó társaság, és önmagunk kiteljesítése. Igyekeztünk megérteni a körülöttünk lévő világot, és a véleményünket is megfogal-

Kovács Erzsébet és Szörös Antal

maztuk róla. Nem voltunk mi színészek, csak olyan fiatalember, akik megtanulták ezt elmondani színpadon is. Felnőttkoromat is meghatározó élmény volt. Itt kedveltem meg a verseket is, itt döbbsentem rá, hogy egy szépen megfogalmazott gondolat nemcsak annak lehet fontos, aki elmondja, hanem annak is, aki hallgatja. Nincs más dolga a versmondónak, minthogy a költő gon-

dolatait a tőle telhető leghitelesebb módon tolmácsolja.

Ennek a találkozásnak lett még egy „hozádka” – a feleségem. A hasonló érdeklődés, gondolkodásmód hozott össze bennünket. Immáron ennek is harmincnyolc éve. Négy gyermeket neveltünk fel, két közös gyerekünk született, kettő pedig Erzsike első házasságából való.

Mindig tele volt velük a ház. A sors azt is megadta nekünk, hogy támaszai lehettünk megöregedett szüleinknek, utolsó éveikben.

A gyerekek mind kirepültek, ki közelebbre, ki távolabbra. Ahogy mi annak idején a városban, ők most Európában igyekeznek megállni a lábukon. Lassan ketten maradunk a szolnoki házunkban, ami akkor telik meg újra, amikor az unokák jönnek - három és fél évestől huszonöt évesig – nyaranként. Tizen vannak.

Mi pedig aggódva nézzük, ahogy nőnek, cseperednek, válasszolunk, ha kérdeznak, abban a reményben, hogy segítünk nekik a mi értékeink szerint eligazodni a világban. Ők meg segítenek abban, hogy értsük is, ami körülöttünk történik.

Gyakran járunk haza. Idekötnek élők és holtak.

„Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz térdepel egy-egy bokor,

Nevét is, virágát is tudom.”

Szörös Antal és Kovács Erzsébet

A sós-hídi iskola emlékhelyének avatásakor

Az Alavander kereszt szentelésékor

Beszélgetés a civil szervezetek vezetőivel

Joó Kovács Balázs, a Polgárőr Egyesület elnöke

Jászboldogházán több mint 17 éve működik eredményesen a Polgárőr Egyesület, és nagyon fontos szerepet tölt be a község mindennapjaiban. Tevékenységüknek is köszönhető, hogy békés, nyugodt településen élhetünk. Az egyesület elnökével, Joó Kovács Balázssal beszélgettünk.

A rendszerváltozást követően községünkben is sorra alakultak az egyesületek. Elsőként a Boldogházi Gyermekekért Alapítvány jött létre, a második pedig a Polgárőr Egyesület volt. Hogyan is kezdődött?

A történet tulajdonképpen 1995 decemberében kezdődött. Körzeti megbízott voltam a községben, ahol bizony a közbiztonságot illetően áldatlan állapotok uralkodtak. A rendszerváltozás utáni közkegyelem folytán sok köztörvényes került szabadlábra. Községünkben is megnőtt a tulajdon elleni bűncselekmények, betörések, lopások száma. Rendőri munkám során döbbsentem rá, hogy egyedül képtelenség biztosítani a megfelelő színvonalú rendet és biztonságot Boldogházán. Hallottam arról, hogy már elindult valami a polgárőrség megteremtése érdekében. Magyarországon Kopácsi Sándor, Budapest egykori rendőrfőkapitánya alapította meg az Országos Polgárőr Szövetséget az 1990-es években, amikor hazatért Amerikából. Ennek vidéken is voltak tagszervezetei, amelyhez lehetett csatlakozni. Előkészítés és tájékozódás után megkerestem Matók István akkori polgármestert, és javasoltam, hogy alakítsuk meg az egyesületet a faluban.

Nem lehetett könnyű a szervezés, hiszen a jelentkezők nem is tudták, hogy pontosan mire vállalkoznak.

Nagyon sokrétű volt a szervező munka, a megfelelő személyek kiválasztása. Hosszú beszélgetések előzték meg a belépést, és a 17 alapító tag lényegében meghívásos alapon lépett be. 1996. augusztus 9-én Polgárőrség Jászboldogháza néven hivatalosan is megalakult az egyesület, az első elnöke Gömöri Mihály volt. Tevékenysége nagyon fontos volt, sok munkát végzett annak érdekében, hogy jogilag és szervezetileg is meg tudjon felelni az egyesület az országos elvárásoknak.

Az Egyesület alapvető célja a közbiztonság megteremtése volt, emellett a gyermek- és ifjúságvédelem és a közlekedésbiztonság javítása. Ma is ezeket a célokat tartjuk a legfontosabbaknak. Munkám során azt tapasztaltam, hogy a rendfenntartás inkább követő, nem pedig megelőző feladatokat végez. A polgárőrség számára a kulcsszó a megelőzés. Ha meg tudjuk előzni a törvénysértést, akkor nincs szükség további eljárásra, le tudjuk zárni az ügyet. Gyakran előfordul például, hogy idegen autó vagy gyanús személy jelenik meg a községben. Ilyenkor elég, ha követjük, és egy idő után elhagyja a települést. Ehhez a munkához nagyon jó helyismeret, elhivatottság és a település ismerete, szeretete is szükséges.

Milyen anyagi feltételekkel indult az egyesület munkája, és hogyan változott napjainkra?

Nagy öröm volt számunkra, amikor a település önkormányzata megszavazott 50 ezer forint támogatást. Ez volt az alap, amit a tagdíjak egészítettek ki. Az évek során nagy változások történtek ezen a téren is. Jelentős fejlődésen ment át az

Joó Kovács Balázs

egyesület. Az önkormányzati támogatás ma már állandó, jelenleg 400 ezer forint évente. Emellett vannak pályázati lehetőségek az Országos Polgárőr Szövetség részéről. Jóleső érzés, hogy igen sok adományt kapunk magánszemélyektől, ami talán a munkánk elismerését is jelzi. A különböző rendezvényeinken is adományok formájában kapunk támogatást.

A polgárőrség komoly önkéntes munkát és sok szabad idő feláldozását igényli. Mi motiválja a tagokat, miért érdemes ezt a munkát végezni?

Jelenleg 70 taggal működik az egyesület, amelyben minden korosztály jelen van a diaktól a nyugdíjasig, és a sokféleség jellemzi a tagok foglalkozását, családi hátterét is. A motivációt talán a törvénytisztelet, a rend szeretete, a kiszámíthatóság jelenti. Fontos szerepe

van a közösségformáló csapatnak, ahol mindenki kiélheti ambícióit, és komoly összetartó erőt jelent. Emellett a település iránti szeretet tartja itt a belépőket. Ösztönzést jelent a lakosoktól kapott sok pozitív visszajelzés, és az évek során számos kitüntetéssel is elismerték a munkánkat. 2006-ban megkaptuk az Év Polgárőr Szervezete kitüntetését. Emellett kaptunk megyei Közbiztonságért Díjat, és tagjaink is számtalan kitüntetés birtokosai. Személyes munkájuk elismeréseként többen a polgárőr érdemkereszt arany, ezüst, bronz fokozatát kapták. A környékbeli egyesületek is elismerően nyilatkoznak a boldogházi egyesület szervezetszégéről és anyagi ellátottságáról.

A sok-sok év során bizonyára volt olyan eset, ami különösen emlékezetes maradt.

Több ilyen eset is volt. A kezdeti időben történt, hogy a vasúton túli boltba betörték, és három kiderült budapesti személy megkezdte a „munkát”. Nem sejtették, hogy polgárőreink már akkor felfigyeltek rájuk, amikor beléptek a településre. Követték őket, és urh-rádióval közvetítették nekem az eseményeket. Így volt idő a megfelelő intézkedésekre, és közös erővel elfogtuk őket a helyszínen. A másik eset azért háborított fel nagyon, mert a templomba tört be valaki, és ugyanakkor az iskolakonyhára is. Egy segítőkész lakos adott nagyon jó személy- és öltözet leírást. Hajnal 3.30-kor történt a betörés, és 9 órakor személyesen tettem bilincset az illető kezére Jászladyban.

Többször említette a beszélgetés során korábbi foglalkozását. Mit szerettél a rendőri munkában?

A rendőri munka nagyon érdekes és változatos. Mindig szerettem emberekkel foglalkozni. Bár ez inkább az árnyékos oldal, de ugyanakkor sok pozitív hatás is ért élmények formájában. Kezdetben Budapesten az V. kerületben dolgoztam, ahol bizony nagyon sok dolgot megtapasztaltam. Sokat tanultam, és voltak nehéz esetek is bőven. A későbbi munkám során, vagy akár most a polgárőrségnél ezeket jól tudom hasznosítani. Közben ezen a területen is igyekeztem képezni magam. Polgárőr alapismereti vizsgát tettem, elvégeztem középfokú tűzvédelmi és biztonságtechnikai szakvizsgát, és egy felsőfokú biztonságszervezői okj-s képzést. Fontosnak tartom, hogy a megfelelő szakmai tudás birtokában legyek, hiszen nagy felelősséggel jár ez a munka. Emberekkel kell

foglalkozni, személyek biztonságával, anyagi javak védelmével. A lelkesedés önmagában kevés, megfelelő ismeretek is szükségesek.

Az egyesület számára különösen fontos a fiatalok védelme. Sokan bizonyára nem tudják, mit is jelent az „egy iskola - egy polgárőr” program.

Az Országos Polgárőr Szövetség pályázata nyomán indult el ez a program, és úgy gondolom, telitalálat volt. A gyerekek védelme rendkívül fontos, elsőrendű feladat. Nagyon sok negatív hatás érheti őket, alkohol, drog, dohányzás formájában. Fontos a testi épségük védelme, a biztonságuk őrzése, közlekedésük segítése. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy reggel 7-11 óra között folyamatosan jelen vagyunk az iskolánál, délután pedig alkalomszerűen. Rendezvények esetén és bármikor, ha igény van rá, vállaljuk a biztosítást, a megelőzést. A fiatalok nem nagy öröme hétfőgeken is látogatjuk a közterületeket, italmérő helyeket, és próbáljuk megóvni őket a káros hatásoktól.

A lakosokat folyamatosan tájékoztatjátok a Boldogházi Hírekben is, hogy mire ügyeljenek. Mire hívnád fel nyomtatékosan a figyelmüket?

Elsősorban a kellő óvatosságra. A helyzet kulcsa mindenkinél magánál van a kapukulcs és lakáskulcs formájában. Fontos, hogy mindenki a maga szintjén tegyen a biztonságáért, ha pedig tanácstalan, szóljon és segítünk. Szükség esetén szakembert is tudunk hívni. Nagyon fontos, hogy 24 órás telefonos ügyeleti szolgálatot tudunk biztosítani. Itt is szeretném közölni elérhetőségünket: **06 70 319 1081**. Ez a szám bármikor hívható. A polgárőrség lényegében az önvédelem készségéről szól. Egyesületünk jelszava: *Együtt egymásért!* Szeretném, ha mindenki tudná, hogy a lakossággal és lakosságért vagyunk.

Melyek az elkövetkező időszak legfontosabb céljai az egyesület számára?

1997-ben kezdtünk foglalkozni az őrzés műszaki feltételeinek biztosításával. Ekkor telepítettük a faluba az első 8 térfigyelő kamerát. Hatékonyan bizonyult, nagy a visszatartó hatása, és több esetben sikerült járművet, személyt azonosítani. Ezt a fejlesztést folytattuk, és az utóbbi két-három évben Leader pályázat segítségével, az önkormányzattal közösen, illetve önállóan 17 kamerát sikerült telepíteni. A járőr gépkocsit is felszereltük térfigyelő kamerával, és vásároltunk egy hőkamerát, ami főként eltűnt személyek felkutatásánál jelent nagy segítséget. Úgy érzem, hogy anyagilag és emberileg elértük mindazt, amit elérhettünk. Ezt a színvonalat szeretnénk megtartani, ehhez van erőnk. Fontosnak tartom a többi civil szervezettel való kapcsolattartást és együttműködést. Nagyon tisztelem, ha valaki segíti a közösségi munkát, és hajlandó tenni érte. Egyesületünk mindenben támogatja ezeket a kezdeményezéseket, őrzéssel, adományokkal, munkájuk segítségével.

1988-ban költöztél családdal ebbe a kis faluba. Mi az, ami 25 éve itt tart Benneteket?

Amikor ideköltöztünk, rokoni kötődés motivált. Édesanyám jánoshidai származású, és sok gyerekkori emlékem volt erről a faluról. Nagyon jól érzem itt magam, jó itt élni. Mondhatom, hogy hálás is vagyok, és köszönettel tartozom a településnek, hiszen három gyermekünket itt neveltünk fel, és mindegyikük megállja a helyét. S hogy milyennek szeretném látni a községeket? Fejlődőnek. Szeretném, ha sok-sok fiatal költözne a faluba, sok-sok gyermek születne. Szeretném, ha ugyanilyen, vagy jobb színvonalú rend lenne. Azt tartom, és ez motivált az egyesület megalakulásától, hogy első a létbiztonság, de utána a közbiztonság következik. Ha nem tudjuk megtartani, amink van, akkor nem érezzük jól magunkat.

Aktívan részt veszel a közeletben, a község vezetésében. Sokrétű tevékenységed elismeréseként 2009-ben megkaptad a „Jászboldogháza községért” kitüntetést. Mit találsz vonzósnak a politikában, a közeletben?

Engem mindig a tenni akarás motivált, jó érzés segíteni, tenni a közösségért. Fontosnak tartom az őszinte vélemény kimondását, bár tapasztaltam, hogy ez nem mindig hasznos. De ha kertetünk, mellébeszélünk, akkor nem haladunk. Úgy lehet változtatni, ha kimondjuk a dolgokat, és párbeszédet folytatunk erről. A jelenlegi polgármester-helyettesesség más jellegű munka, mint a képviselőség. Megtisztelő számomra, és jólesik, ha megkeresnek az emberek, kérdezik a véleményemet. Szerettem ezt a munkát.

Nyugdíjasként is aktívan töltöd a napjaidat, de talán több lett a szabadidőd, hiszen a Balázs bolt gondjait átadtad másoknak. Mi jelenti Számodra a kikapcsolódást?

A nyugdíj nem jelentett igazi változást, hiszen feladat mindig van bőven a családon belül is és a közeletben is. A kereskedés iránti érdeklődés bennem volt, édesapámtól tanultam, és régóta szerettem volna megpróbálni. 12 éven át többé-kevésbé működött a dolog, de az idén tavasszal úgy döntöttem, bérbe adom a boltot, már sok volt a vele járó fizikai és időbeli megterhelés.

Szabadidőmben szeretek fényképezni, és nagyon érdekel az internet világa. Szinte mindent el lehet érni - újság, könyv, zene -, és jó dolog a barátokkal való kapcsolattartás, kitekinés a világra. Van még valami, amire régóta vágyom, ami eddig valahogy kimaradt az életünkől. Szeretnék kirándulni, sok helyre elmenni az országban. Szerencsére ebben a párom is támogat, elhatároztuk, hogy lakókocsival bejárjuk az országot. Májusban 60 éves lettem, ami nem fáj, de nem is jó. A gyerekeim egy egészen különleges ajándékkal leptek meg, olyannal, amire 37 év óta vártam. Egy 3000 méteres tandem-ugrást kaptam ajándékba, amire Kisapostagon került sor. Elmondhatatlan érzés volt! Ez lényegében olyan, mint az élet, minden benne van: félelem, öröm, rettegés, minden. Bennem az öröm maradt meg. Nagyon régen volt, amikor ejtőernyősként utoljára ugrottam, és akkor is úgy gondoltam, hogy az igazi bátorság az, amikor az ember a félelme ellenére ura az akaratának és cselekedeteinek.

A beszélgetés során is kiderült, milyen fontos Számodra a család, a gyerekek, az unokák.

Az egész életünk a családról szól. A többi mind csak kiegészíti azt, akár a munkáról, akár a közeletről van szó. Öt gyermekünk van, és eddig három unokánk. Igazán nagy öröm, amikor 15-20-an vagyunk együtt egy-egy családi ünnep alkalmával. Az élet velejárójának tekintem, hogy felnőttek a gyerekek, és elhagyták a szülői házat. Nóri lányunk egészen Angliáig ment, ott dolgozik. Mi fölneveltük őket, de ez már az ő életük, az ő útjuk, rájuk bízunk, hogy merre haladnak. Egyszer fölvetettük, hogy ha majd a feleségem is nyugdíjas lesz, valahová a gyerekekhez közelebb költöznünk. Hát ez nagyon heves ellenállást váltott ki a gyerekek részéről. - Akkor hová jönnénk haza? - kérdezték. Ők is szeretik a falut, szeretnek ide hazajönni. Amikor fáradtak, meggyőztörtek valamiért, jönnek kikapcsolódni, feltöltődni, és úgy mennek vissza. Így aztán mondhatni, beteljesedett a sorsunk. Maradunk.

Köszönöm a beszélgetést, és sok-sok aktív, örömteli évet kívánok a „sorsodként” választott kis településen, kedves családdal együtt.

Papp Izabella

Kezdődik az óvodai élet

*A gyermek a miénk is, az enyém, a tied, mindannyiunké.”
(Hermann Alice)*

Lassan beköszönt az ősz, itt az új tanév. Az idén 11 kis Maci csoportostól búcsúztunk, akik nagy várakozással, izgalommal lépik át az iskola kapuját, kezdik meg az első osztályt. Kívánjuk nekik, hogy érezzék nagyon jól magukat az iskolában, figyeljenek a tanító nénire, tanuljanak szorgalmasan, hogy szüleikkel együtt büszkék lehessünk rájuk!

Óvodánk továbbra is két vegyes korosztályú csoporttal kezdi az évet.

A Vuk csoport 21, a Maci csoport 16 fővel indul, de januártól 4 kisgyermek csatlakozik még hozzánk.

Az idei takarítási szünet sem volt eseménymentes. Sor került a tavaszi felújítási munkákból kimaradt öltözők, a raktár és a dajkai szoba padlóburkolatának a cseréjére, valamint ezek festésére. A padlóburkolatot alapítványi pénzből vásároltuk, A Boldogházi Gyermekért Alapítvány jóvoltából. A munkálatok elvégzését a Községi Önkormányzatnak, valamint Pesti Róbertnek köszönjük szépen!

Sor került az udvari játékok és az óvoda kerítésének éves karbantartására, festésére is.

A nyári szünet után élményekkel telve érkeznek meg a régi ovisok, várva a találkozást társaikkal és az óvó néikkel.

Ahogy nekünk, felnőtteknek, a gyerekeknek is szükségük van a pihenésre, a kikapcsolódásra, lazításra. Miért?

Mert a gyerekeknek az ovi majdnem olyan, mint nekünk a munkahely. A gyermekek többsége szeret óvodába járni, ebben a korban veszik észre a szülők, hogy gyermekeik kezdenek "leszakadni". Az óvó néni nagy tekintéllyé válik, barátságok szövődnek, jót és sajnos rosszat is tanulnak egymástól. A "leszakadás" azonban nem jelent "elszakadást".

Ezért várják a hétvégét, a szüneteket, hiszen szükségük van a szeretetteljes, biztonságot nyújtó családjukra is.

Teljesen más érzések kavarnak a leendő ovisok lelkében. Várják az óvodát, de igazából csak akkor szembesülnek az-zal, hogy mit is jelent oviba járni, amikor anya reggel ott hagyja őket a csoportban.

Könnyebb a beilleszkedése annak a gyermeknek, akit életkorának megfelelő önállóságra szoktattak a szülei,

nem csináltak meg mindig mindent helyette. Kihasználták gyermekük kíváncsiságát, tettvágyát öltözködés, étkezés és a mindennapi tevékenységek során. Ezzel kialakítottak egy otthoni szokásrendszert, és képessé tették gyermeküket arra, hogy döntéseket hozzon és feladatokat oldjon meg. Ezek a gyermekek könnyebben elfogadják és alkalmazkodnak is az óvoda új szokásrendszeréhez.

Még az ilyen gondos szülői nevelés sem garantálja, (de segítheti) hogy ellenállás nélkül kezdi gyermekük az óvodát. Erre számítani kell.

Az elválás nehéz dolog! Hogyan segíthetnek ezen? Otthon is sokszor beszéljenek arról, milyen lesz óvodásnak lenni:

Kis asztalnál, több gyerekkel ebédelni, kicsi mosdót használni, együtt sétálni, játszani, ügyesen, önállóan öltözni, vetkőzni, mesét hallgatni, bábozni, tornázni, rajzolni, festeni, barátkolni. Még az ovi kezdet előtt látogassanak be hozzánk, vegyenek részt programjainkon.

Érezze a gyermekük örömeit, hogy óvodás lesz, hiszen már "olyan nagy és ügyes".

Mindig mondjanak igazat!! Meddig kell maradnia, mikor jönnek érte, ki viszi haza, kell-e aludnia stb.

A búcsúzkodási időt szabják rövidre! A hosszú búcsúzkodás elbizonytalanítja a gyermeket.

A szülők többsége is tele van félelemmel, aggodalommal. Kérjük, bízzanak bennünk, legyünk partnerek együttműködők a nevelésben a gyermekek érdekében. A figyelem, türelem, összefogás és a következetes nevelés meghozza a gyümölcsét.

A szülők betekinhetnek óvodánk életébe, és aktívan részt vehetnek rendezvényeinken. **Továbbra is kiemelt feladatnak tekintjük a környezettudatos, egészséges életmódra nevelést és a mozgásfejlesztést, valamint az anyanyelvi nevelést.**

Fontosnak tartjuk az élményszerző sétákat, a népszokások, népi hagyományok felidézését a jeles napokhoz kapcsolódóan, amiben számítunk a szülők, nagyszülők közreműködésére, segítségére.

Mindenkinek nagyon jó tanévkezdést kívánok!

Sósné Baráth Erika
tagintézmény vezető

Bemutakozó

Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Ilonka Zoltán
intézményvezető

Nevem Ilonka Zoltán, 58 éves vagyok, Jászberényben születtem, és azóta is ott élek. Iskoláimat is ott végeztem, az általános iskolát, a középiskolát és a főiskolát is. Alapvégzettségem tanító. Utána szereztem meg a tanári diplomáimat Szegeden technika szakon, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen kaptam a közoktatásvezetői diplomámat. Sokáig voltam Jászberényben a Bercsényi Úti Általános Iskola igazgatóhelyettese, majd több mint 10 évig az ottani városi sportszervező vezetője.

2009-ben gondolkodtam először, amikor a nyugdíjkorhatárt felemelték, hogy van még 10 évem, meg kellene újulni. Angol filozófusoktól olvastam, hogy ha az ember igazán magas színvonalon szeretné munkáját végezni, 10-12 évente váltani kell, különben az ember hajlamos az elcségyesedésre, mert már mindent rutinból csinál, és nehezen tud változni a változó világgal.

Így kerültem Tápiógyörgyére igazgatónak, s lettem részese az új kihívásoknak. Egy évig önállóan, majd társult intézményként tevékenykedtünk tovább, melynek eredménye az lett, hogy most itt Jászboldogházán kezdtem a munkám ettől a tanévtől. Feleségem testnevelés-földrajz szakos tanár Jászberényben a Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola és Gimnázium igazgatóhelyettese. Gyermekeim Zsuzsanna 32 éves testnevelés szakos tanár a Terplán Zénó Műszaki és Közgazdasági Szakiskola, jelenleg gyese van legkisebb unokámmal. Fiam, Zoltán 26 éves, a Liska József Katolikus Erőszakmentes Szakiskola, Gimnázium és Kollégium szakoktatója.

Szabadidőnkben sokat kirándulunk, túrázunk, sőt szervezni is szoktunk többnapos kirándulásokat, s amikor csak tehetem, kerékpározok is.

Bízom benne, hogy új helyemen elfogadnak, a tapasztalataimat kamatoztatni tudom úgy, hogy azokkal mindenki elégedett lesz.

A 2013/2014-es tanévkezdés elé!

A 2013-2014-es tanévet Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola néven kezdtük. Ez a név hosszú folyamat eredménye, és az is, hogy Tápiógyörgye iskolája, a Kazinczy Ferenc Általános Iskola ennek tagiskolája lett, függetlenül attól, hogy az a nagyobb iskola. A kezdet a 2011-12-es tanévig nyúlik vissza, amikor az akkori már társulási formában működő Lippay Lajos Alsó-jászsági Bölcsődei, Óvodai, Iskolai és Alapfokú Művészetoktatási Központba csatlakoztak a tápiógyörgyei iskolák. Az első változás a következő tanév, amikor a gesztor Jászalsószentgyörgy iskoláját átvette a Katolikus Egyház. Ekkor az ottani óvoda vezetője irányította a nevében megmaradt intézményt. A 2012-2013-as tanév zökkenőmentesen indult a két iskolai tagintézménnyel, az óvodákkal és bölcsődével. Ezután jött az állami átvétel tanév közben, hiszen 2013. január 1-től mindkét iskola átkerült a Klebelsberg Intézményfenntartó Központba, még mindig Lippay néven. Mivel a központ az átvételkor Jászalsószentgyörgy volt, így a Jászapáti Tankerülethez kerültünk. Ezután voltak törekvések, hogy Tápiógyörgye kerüljön a Nagykáti Tankerülethez, de a felsőbb vezetés jobbnak látta, ha maradunk Jászapáti és együtt.

Ennek megfelelően alakították ki az iskolaszervezetet. Először Tápiógyörgyére gondolták a központot, majd végül Jászboldogházára lett. Ennek több oka is lehet. Az első, hogy Jászboldogháza a Jászság része, de az a kisebb indok. A nagyobb, hogy Tápiógyörgye a Közép-Magyarországi Régióban van, s ez a terület a legtöbb EU-s pályázatból ki van zárva, amíg Jász-Nagykun-Szolnok megye konvergencia régióként jó eséllyel indul ezeken. Úgy gondolom, hogy igazgatási szempontból az is optimális, hogy a Jászapáti Tankerülethez tartozunk, hiszen ott összesen 5 iskola van, a tagintézményekkel együtt 8 intézmény, ami szintén jó, hiszen a tankerületi ügyintézés viszonylag zökkenőmentesebb, mint azon tankerületekben, ahol 18 intézmény van, ráadásul a jászapáti kollégák rendkívül segítőkészek, készségesen állnak rendelkezésünkre.

Nos, ilyen előzményekkel döntött úgy a KLIK vezetősége, hogy együtt tartja a két iskolát, és ezen intézmény élére írták ki az igazgatói pályázatot. Ezt egyedül pályáztam meg, s ezen törekvésemet mindenki támogatta. Mindkét intézmény szervezetei, DÖK, SZMK, közalkalmazotti állomány és Jászboldogháza község Képviselő Testülete is. Ezen támogatást ezúton is nagyon szépen köszönöm mindenkinek, és igyekszem a bizalomnak legjobb tudásom szerint megfelelni.

Ez az az út tehát, amely eddig vezetett, hogy új emberként kezdhettem munkámat itt Jászboldogházán, Fajkáné Éva mellett,

A tanévet érintő legfontosabb változások

A Köznevelési Törvény értelmében ez év szeptemberétől a tanulók 16 óráig tartózkodnak az intézményben. Amennyiben a szülők munkája indokolja, 17 óráig ügyeletet biztosítunk. Szülői kérésre engedélyezhető, hogy a tanulók délután különórán, egyéb foglalkozásokon vegyenek részt. Ha indokolt, tanítás után a gyermek hazamehet, majd ebéd után részt vesz az iskola által szervezett foglalkozásokon. Mindezekről a kedves szülőknek írásban kell nyilatkozniuk, a kérelmeket az intézményvezető bírálja el, és engedélyezheti az egyéni programokat.

Szintén új, hogy mostantól az 1-2. és 5-6. osztályokban kell bevezetni a mindennapos testnevelést, tehát az iskolánk tanulóinak fele már többet sportolhat.

Ettől az évtől vezetik be a hit- és erkölcstant a hitoktatás mellé 1. és 5. osztályokban. Iskolánkban Római katolikus hitoktatás van, ehhez kapcsolódik a két évfolyamon a hit és erkölcstan.

Szintén ettől a tanévtől vezetjük be az informatika oktatást az első osztályban.

Bízom benne, hogy ezen változások hozzájárulnak diákjaink fejlődéséhez, képességeik sokoldalúbb kibontakoztatásához.

Ilonka Zoltán

2013-2014

A tanév rendje:

A tanév 180 nap.

Az őszi szünet 2013. október 28-tól október 31-ig tart.

A szünet előtti utolsó tanítási nap október 25. (péntek),
a szünet utáni első tanítási nap november 4. (hétfő).

A téli szünet 2013. december 23-tól 2014. január 3-ig tart.

A szünet előtti utolsó tanítási nap 2013. december 21.
(szombat), a szünet utáni első tanítási nap 2014. január 6.
(hétfő).

Az első félév zárása: 2014. január 17.

A tavaszi szünet 2014. április 17-től április 22-ig tart.

A szünet előtti utolsó tanítási nap április 16. (szerda),
a szünet utáni első tanítási nap április 23. (szerda).

A ballagás időpontja 2014. június 14. szombat

A tanévzáró időpontja 2014. június 20. péntek

Tanévnyitó

Az első osztályosok műsora

osztály	osztályfőnök	létszám (fő)
1.	Káposztás Istvánné	13
2.	Varga Judit	25
3.	Tóthné Simon Aranka	21
4.	Gerhát Károlyné	25
5.	Vajda Emese	18
6.	Tóth Pál	25
7.	Szendrei Péter	21
8.	Konkoly Béláné	24

A nevelésről...

Kedves Szülők!

Engedjék meg, hogy néhány olyan tanáccsal, tapasztalattal szolgáljunk, amire érdemes figyelmet fordítaniuk, hogy gyermekük kiegyensúlyozott, boldog, sikeres iskolás legyen.

- A nevelés a család feladata! Az alapokat a család rakja le, mi arra tudunk építkezni. Ha a háznak nincs alapja, vagy rossz az alapja, arra nem lehet falat húzni. Mi folytatjuk, kiegészítjük az otthoni nevelést, de a családot pótolni nem tudjuk.

- A példamutatásnak nagyon nagy a szerepe, ám talán ennél is fontosabb, hogy bízzanak a gyermekükben. Amit tanítottak nekik, az a megfelelő időben beérik. Ezt nem „prédikációkkal” érjük el, hanem sok-sok beszélgetéssel.

- A jól nevelt gyermek nem idomított, hanem szeretetteljes családban él, ott követi a viselkedési mintákat, az alkalmazkodást is.

- Szeretni tanítsák gyermekeiket ebben a nehéz világban. A legnagyobb ajándék az együtt töltött idő legyen! Nem a legdivatosabb ruháira, játékaira, a legmodernebb mobiltelefonjára stb. fog emlékezni, hanem a közös élményekre.

- A gyerek mindig érezze, hogy a család mellette áll, a helytelen cselekedetet ítéljük el. Nyújtson a család érzelmi biztonságot! Az érzelmileg kiéhezett gyerek csábítható, könnyen keveredik rossz társaságba.

- Ne rombolják le egymás tekintélyét az elvált szülők, mert ennek eredményeként se apja, se anyja nem lesz a gyermek-

nek, akit tisztelni tudna, melynek következtében bizonytalanul áll majd később is a világban. Ha nem tiszteli a szüleit, a pedagógusokat sem fogja. Ennek hiányában az oktató-nevelő munkánk sem lehet eredményes.

- Már ebben a korban kell megtanulniuk a precíz, gondos munkát, rendszereteket. A kontár munka itt alapozódik meg. Mindegy, hogy milyen munkát választ majd később, de abban a legjobb legyen.

- A házimunkát végző gyerekek általában jobb tanulók társaságnál. Legyen a gyerekek saját feladata, felelőssége, önállóságra neveljük őket!

- Mutassanak példát, tapasztaltassák meg, ha valamit el akarunk érni, azért tennünk is kell!

- Ajánljuk a szerető szigort gyermekeink az engedékenységet nem sokra becsülik. A gyermekek a kiszámítható környezetben érzik biztonságban magukat.

- Amelyik gyermek nem alussza ki magát, az nem tud figyelni a tanórákon, tehetsége nem fejleszhető. A tehetséges gyermeknek is jár a gyerekkor, ne terheljük túl különórákkal! Könnyen „befullad”, nem tudja később a megfelelő időben kibontakoztatni tehetségét. Ne akarják a saját álmaikat megvalósítani velük!

„A gyerek a világra nyitott lény, kész a befogadásra, jóra jóval válaszol, simogatásra simogatással, jókedvre jókedvvel, tevékenységre tevékenységgel.”

Hírek a kapitányokról

Ez évben immár 20. alkalommal került megrendezésre a Jászok Világtalálkozója. Az elmúlt években a 19 jászági település mindegyike megrendezte a világtalálkozót, és most 2013-ban Jászberény kezdte meg az új sorozatot. A rendezvény időpontja június 21-22-23. volt. A program a hagyományoknak megfelelően alakult. Az első nap a megnyitóval, a kiállítások megnyitásával telt el, majd este kultúrműsorral folytatódott a szabadtéri színpadon. Másnap –szombaton- a hagyományoknak megfelelően szentmisével kezdődött az ünnepély, melyet dr. Seregély István nyugalmazott egri érsek celebrált. Meg kívánom jegyezni, hogy az első világtalálkozón- 20 évvel ezelőtt is ő celebrálta a szentmisét Jászberényben. Ezután történt meg a felvonulás, településenként a főtéren felállított nagyszínpadhoz. A színpadon a köszöntők, üdvözlések után következett Jászberény jászkapitányának a beiktatása. Ezt a címet Bolla János kapta meg, aki a múlt évben Jászfelsőszentgyörgyön lett megválasztva, és most Jászberényben duplázott. Korábban egyszer már volt rá példa, hogy két településnek egy jászkapitánya van. 2000-ben Jászkisérien Gubicz Andrászt választották meg, majd 2002-ben Jászfákóhálmán újra ő lett a jászkapitány. A beavatási procedúra után a jászkapitány lóra ült, és tisztelt a város főterén. Ezután került sor a vándorbot átadására, melyet dr. Szabó Tamás, Jászberény város polgármestere adott át Pócs János Jászapáti város polgármesterének, a következő világtalálkozó rendezőjének. A nap hátralévő részében kultúrműsorral szórakoztatták a közönséget. Itt adott műsort a boldogházi Csillagvirág kórus is, melyet a közönség nagy szeretettel fogadott. A világtalálkozó ideje alatt nagyon sok rendezvény, kiállítás volt a múzeumoktól a könyvtáron át a művelődési központokig, a hagyományőrzők műsorától a táncegyüttesekig. Este Ruzsa Magdi koncert volt. Mindezek nagyban emelték a rendezvény színvonalát.

♦ A hagyományok megőrzése érdekében immár 9. alkalommal került megrendezésre a Hármaskerületi kézi aratóversenye Kiskunfélegyházán július 6-án. Ezen a versenyen egy megújult csapattal indultunk, mert a korábbi csapattagok korukra, fáradtságukra hivatkozva átadták helyüket a fiatalabbaknak. Ezen kívül volt még főzőverseny is, melyen szintén képviseltettük magunkat Matók Dezsőné és Juhász Józsefné személyével. Ami kedvező, az hogy nemcsak a versenyzők jöttek, hanem a szurkolók is elkísérték a csapatokat. Így kb. 20 fős létszámmal voltunk jelen ezen a rendezvényen. Az arató

versenyen 27 csapat indult, a Jászságot 4 csapat képviselte. Rajtunk kívül ott volt még Jánoshida, Jászsalsószentgyörgy és Jászberényből a Birinyi Rozsdáspengék csapata. 27 csapat közül 7 csapat a Vajdaságból jött. Kiskunfélegyháza olyan kapcsolatot tart a Délvidékkel, hogy kölcsönösen részt vesznek egymás rendezvényén. Az aratás befejezése után-- a nagy melegben-- cséplési bemutatót tartottak, itt még látható volt üzemközből a Hoffer traktor és a lapos szíjhajtású cséplőgép is. Az aratást bíráló zsűri –melynek tagja voltam – döntése alapján az első helyezést a Vajdasági Öregkakas két tyúkkal nevű csapat nyerte, második helyezést a karcagi Aranykalász Baráti kör csapata érdemelte ki, míg a harmadik helyet a Jászberényi Hagyományörzők Birinyi Rozsdáspengék csapata érdemelte ki. A mi csapatunk, melynek tagjai: Bajor István kaszás, Sziliczei Zoltánné marokszedő, Oláh Béláné kötélkészítő, teregető, és Bózsó László kéveköltő, a zsűri külön díjában részesültek. A főzőcsapatunk szintén külön díjban részesült a jászági paprikáskrumpli főztjükkal. A következő aratóverseny színhelye Kunhegyes, ahonnan az első aratóverseny indult.

♦ Augusztus 3-án került megrendezésre Jászberényben a hatodik fogathajtó verseny, melynek fő rendezője a JSE Fogathajtó Szakosztálya, valamint a BA-HO-KA Lovastanya volt. A fogathajtó verseny helye az Electrolux melletti füves pálya, ami rendkívül alkalmas az ilyen rendezvényekre. A rekkenő hőség ellenére mintegy 49 nevezés történt a versenyre. Nevezhető versenyszámok voltak:

Pónik-----kettesfogat

Lovak-----egyesfogat

Lovak-----kettesfogat kezdő

Lovak-----kettesfogat haladó

A versenyre a Jászságból és a Jászság környékéről történtek a nevezések. Az eredményhirdetéskor a díjakat a Jászság környéki települések vitték el, úgy mint Adács, Farnos, Nagykáta, Tápiószéle. A jászági fogatoknak nem jutott első hely, de vigasztaljon az a tudat, amit dr. Szabó Tamás polgármester mondott a megnyitó beszédében, hogy büszke lehet az a város, amely már ebben az évben a harmadik fogathajtó versenyt rendezheti meg.

Nagy Albert
jászkapitány

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.

Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Durucz Máté

2013. augusztus 30.

Anyja neve: Makó Ildikó

Apja neve: Durucz Tibor János

Selmeczi Zsófia Luca

2013. június 23.

Anyja neve: Kovács Orsolya

Apja neve: Selmeczi Attila

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Hogy tetszik lenni?

Jolánka néni neve összeforr a Tájházunkkal. A nálunk megrendezett Jász Világtalálkozó előtt határozta el az Ezüstkör Nyugdíjas Egyesület, hogy összegyűjtik a községünkben még megtalálható, a paraszti gazdálkodáshoz kötődő tárgyi emlékeket. Ezek elhelyezésére, kiállítására ajánlotta fel Jolánka néni a kis házat. Azóta is nagy szorgalommal és gondgal ügyeli nemcsak a házat, de a hozzátartozó melléképületeket és a portát is. Ha érdeklődő vendég érkezik községünkbe, örömmel mutatja be a régmúlt emlékeit.

Besenyi Józsefné

- Hogy tetszik lenni?

- Köszönöm az érdeklődést és a kérdést. Jól vagyok, igaz már a 80 felé közeledem, de nem panaszkodom. Ez a forró nyár természetesen engem is megviselt. Nem is emlékszem csak egy ilyen nyárra életem során. Még magunknak arattunk, és lehetetlen volt nappal végezni a munkát. A Papa azt mondta, arassunk északa, de ezt is csak egyszer próbáltuk meg.

- Hogyan telnek napjai?

- Elég nagy a kertem, ott kapálgatok, öntözöm a növényeket, sajnos nem nagy sikerrel, mivel majdnem minden kiszáradt.

Esténként megnézem a Híradót, utána lepihenek. Nem vagyok TV függő. Szerencsére jó szomszédaim vannak – Köhídiné Marika, Nyitrainé Terike -, akikkel szívesen elbeszélgetek. Marika, ha nem lát, már szalad is, hogy mi van velem. Terike is özvegy, mint én, és megosztjuk a gondjainkat.

A Tájház is ad feladatot, hiszen minden nap átszaladok, megnézem minden rendben van-e. Ha hibát találok, szólok Főzer Tibinek, aki igyekszik kijavítani vagy kijavíttatni. Eljárók a klubfoglalkozásokra, ahová a férjem szervezett be még a 80-as években. Ő Kocza Jóskával hegedült, és én is elmentem vele. Csak egy baj van a klubbal! Már mi leszünk a legidősebbek és „kinövünk belőle”.

- Ezt nem hiszem! Jolánka nénit a Szent-István napi ünnepségen elnéztem, milyen fürgén tevékenykedett, segítkezett.

- Hát igen. A Tájház a szívemhez nőtt. Nagyon szeretem! A 80-as években vettük meg ezt a házat a Tóth családtól. Akkor még a nagy kert vonzott bennünket és a lányom, Magdi is biztatott, hogy vegyük meg. Az iker lányunokáinknak ez volt a meseház, a babaház. Itt játszottak, sőt még az állami vizsgára is itt készültek. Ha Szandaszőlősről Boldogházára jönnek, mindig átszaladnak megnézni. Amikor „ingyen bérbe adtam” (ezt Orcziné Veronka mondta) a Tájház céljára, örömmel tettem, hiszen láttam a munkánk eredményét. Felvetődött, hogy eladjuk-e, és a családi tanács úgy döntött: igen. Akkor az Ezüstkör Egyesület bált szervezett, és annak bevételét erre fordították. Mivel ez nem volt elegendő, dr. Pap Béla felajánlotta a további összeget, így került a Tájház

az Önkormányzat tulajdonába, a nyugdíjasok gondozásába.

- A berendezéseket honnan vették?

- Összegyűjtöttük. Többek között a Veronka szülei, az én anyukám és nagymamám bútoraiból. De lehetne sorolni ki, mit adott, de szerintem az újság megtenne vele.

El kell jönni és megnézni! Szívesen kinyitom az épületet, és ha kell el is magyarázom a használati tárgyak, eszközök lényegét. A kisbírónk is elcsodálkozott a Tájházunk gazdagságán!

- Szoktak jönni látogatók?

- Inkább más településről, pedig az iskolások is sokat tanulhatnak belőle. Az ovisok sűrűbben, az iskolások ritkábban jönnek. Besenyi Marika, ő elhozta az osztályát!

- Besenyi! Gyakori név ez Boldogházán. Rokonok?

- Több Besenyi család van, többek között Marikáék is, de Vendelék, Besenyi Gyusziék, Sanyiék. Nagyon távoli rokonság lehet. A mi águnk Tőtevényből jött, majd a Csíkosban telepedtek le a férjem szülei. Gazdálkodtak, s mivel szorgos ember révén több földet gyűjtöttek össze, ezért a férjemet a katonaságnál kulágyerekként, megbízhatatlanként tartották számon. „Lapátos katona” lett, ahol a bátyám is szolgált. Innen az ismeretségünk a férjemmel, mivel én, a „furcsa” lány, besenyszögi vagyok. (A leánykori nevem: Furcsa Jolán.)

Jolánka néni! Szeretném elmondani, mit mondanak Ön-ről a klubtársak.

Orcziné Veronka: Végtelen segítőkész, szívét-lelkét adja a Tájházáért. Egyetlen bútordarab sem kerülhet be a tudta nélkül. Amíg itt lakik, addig van gazdája ennek a háznak. Elismerés és köszönet neki!

Berkó Sándor és neje Marika: Jólelkű és nagyon szerény. Mindenkihez alkalmazkodik, fáradhatatlan. Nem lehetünk elég hálásak munkájáért, önzetlenségéért.

Zámboriné Évike: Korához képest nagyon aktív, végtelen szorgalmas. Ezt a Tájházat sajátjaként gondozza. Példa erre, amikor dr. Bathó Editke jött szemlét tartani az avatás előtt, Jolánka jó háziasszony módjára pogácsát süttött, és üdítővel kínálta. Azóta is emlegeti Editke szavait: „Óriási lehetőségek vannak még itt, a Tájház területén.” Ezért is örül minden újításnak, pl. a kemencének is.

Köszönöm a kedves szavakat, és valóban sok mindent elképelek még itt az udvaron. Lehetne itt egy népi játszórész is a gyerekeknek...

Mi is köszönjük lelkiismeretes munkáját, kívánunk nagyon jó egészséget, és sok örömteli átadó ünnepséget a Tájházunk területén.

Zrupkó Ferencné

Hivatása ... *Beszélgetés Koczáné dr. Fehérvári Máriával*

Fehérvári Marcsit gyerekkorától ismerik községünk lakói. Láthattuk őt kisgyerekként játszani az óvoda udvarán, táskával a hátán iskolába menni, nagylányként sétálgatni a barátókkal. Később pedig Jászboldogháza jegyzőjeként fordulhattunk hozzá kéréseinkkel. Mindig közvetlen volt, mosolygós volt, kedvesen elbeszélgetett az "ügyfelekkel", szeretettel fordult a hozzá érkezőkhöz, mindenkinek készségesen segített. Szívesen megállt az utcán is fiatalokkal, idősebbekkel egyaránt -, ha valakinek valamilyen problémája volt. Több mint egy éve más településen folytatja munkáját, így természetes, hogy szeretnénk róla többet tudni.

Koczáné dr. Fehérvári Mária

Szolnokon a Vásárhelyi Pál Közgazdasági Szakközépiskolában érettségiztél. Itt a diákok általában nem humán pályára készülnek. Hogy esett a választásod a jogi egyetemre?

Középiskolai tanulmányaimat külkereskedelmi szakon végeztem. Tanulmányaim során több nyarat töltöttem gyakornokként a Jászboldogházi Polgármesteri Hivatalban az akkori jegyző asszony, Turóczy Istvánné jóvoltából. Azóta is hálás vagyok neki a lehetőségért, amely a jog és azon belül a közigazgatás felé vezetett az utamat. A pályaválasztáskor osztályfőnököm is nagyon meglepődött a döntésemen, elsősorban a kérdésben felvetett okból. Emlékszem, amikor a felvételi ponthatárok kiderültek, és sms-ben érkezett az értesítés hajnalban, hogy felvettek a jogi egyetemre. Az egész családot felébresztettem örömben, hogy megosszam velük a jó hírt.

Az egyetemi éveidet Budapesten töltötted. Megismerkedtél a főváros nyújtotta lehetőségekkel, a nagyvárosi élet előnyeivel, hátrányaival.

Nem is gondoltál arra, hogy ott folytasd a pályádat?

Az első két évben Budapesten éltem albertben. Az elején még élveztem a környezetváltozást, azonban ahogy telt az idő, egyre több időt igyekeztem itthon tölteni. A két év alatt szerintem egy hétvégét töltöttem csak fent a fővárosban, amint véget ért a héten az iskola, már utaztam is haza. Két év után elsősorban anyagi okokból döntöttem úgy, hogy vállalom a napi feljárást vonattal Budapestre. Igyekeztem úgy alakítani az órarendemet, hogy ne kelljen minden nap felutaznom. Az egyetem után rögtön el tudtam helyezkedni a szakmában, így nem kényszerültem rá a nagyváros adta többlet lehetőségek kihasználására.

Viszonylag rövid önkormányzati munka után nagy és felelősségteljes feladattal találkoztál, Jászboldogháza község jegyzője lettél.

A jegyzői kinevezésem hihetetlen boldogsággal töltött el, de félttem is. Félttem a felelősségtől, a feladattól, a tapasztalatlanságomtól. Azonban mindezeket a munkatársak segítőkészségével és többéves, évtizedes tudásukkal, amelyet nem sajnáltak velem megosztani, úgy gondolom, sikerült leküzdeni.

Most Jászapáti város aljegyzőjeként dolgozol.

Mi készítetett a változtatásra?

2012 áprilisától dolgozom Jászapátin, kezdetben az okmányiroda vezetése volt a feladatom, majd 2012. december 1. napjától bízták meg az aljegyzői feladatok ellátásával. A jegyző asszony jelenleg tartósan távol van, ezért a körülbelül 30 fős hivatal vezetése a feladatom. Jászapáti város, ezért, a hivatal nagyságán kívül számos új területtel (okmányiroda, gyámhivatal, építéshatóság) kellett megismerkednem. 2012 a változások éve volt a közigazgatás területén és az önkor-

mányzatok életében. 2013. január 1. napján létrejöttek a járásek, a polgármesteri hivatalok feladatának száma csökkent, és Jászboldogházának is egy másik település önkormányzatával kellett közös hivatalt létrehozni. A változások mindig bizonytalansággal járnak, ezért döntöttem úgy, hogy Jászapátin kezdek el dolgozni. Minden település más, mindenhol mások a szokások, az emberek. Még a mai napig ismerkedem a várossal, az épületekkel, az utcákkal, az emberekkel.

Most „bejáró” vagy, naponta utazol a munkahelyedre. Férjeddél, Kocza Tiborral nem gondoltatok arra, hogy Jászapátihoz közelebb költözzetek?

Igen, mindennap utazom Jászapátira, amely körülbelül fél óra kocsikázást igényel reggel és délután, azonban ez nem okoz fáradtságot. A férjemmel Jászboldogházán telepedtünk le, és ezen nem szeretnénk változtatni. Pócs János polgármester úr említette már több alkalommal, hogy próbált meggyőzni arról, költözzek Jászapátira, azonban én ez ellen mindig hevesen tiltakoztam. Ez valóban így van. Szeretem a településünket, azt hogy mindenki ismer mindenkit, azt hogy egy igazi jó kis közösség vagyunk, amely képes összefogni a bajban és osztani az örömben. Igyekszem részt venni a község rendezvényein annak ellenére, hogy a munkakörömből adódóan Jászapátin is számos rendezvényen illik megjelennem, próbálom figyelemmel kísérni Jászboldogháza életét, és ha tudok, segítek.

Egykor a „mikrofon másik oldalán” álltál, szerkesztője voltál a Boldogházi Híreknek.

A Boldogházi Hírek szerkesztésében közreműködés a kezdetektől fogva büszkeséggel töltött el, mindig alig vártam, hogy elkészüljön az új lapszám. Dalmadiné Marikával vártuk Gerhát tanár urat, és csak csodálkoztunk, hogy ismét 30 körüli oldalszámmal sikerült megszerkeszteni az újságot. Nyomtattuk sorra, és közben már olvasgattuk. Tele eseményekkel, fényképekkel, információkkal és kedves emberekkel. Hihetetlen, hogy egy kis település lakossága ilyen aktív, és ennyit tüsténkedik. Nem sok település büszkélkedhet ilyen informatív és mégis érdekes, olvasható kiadvánnyal! Sajnálom, hogy már nem tudok részt venni a szerkesztőség munkájában, de kívánok a szerkesztőknek még sok kitartást a Boldogházi Hírek szerkesztéséhez!

Köszönjük a kedves szavakat, az ötleteidet pedig továbbra is örömmel fogadjuk.

Férjed több évet töltött külföldön. Gondolom, nagyon vártad, hogy végleg hazajöjjen.

Mivel töltitek szívesen a szabadidőtöket?

2012. szeptember 1. napján házasodtunk össze. Tibit a munkája évek óta külföldre köti, azonban az utóbbi pár hónapot már itthon töltötte. A férjemmel nagyon szeretünk kirándulni, és szívesen vagyunk együtt a barátainkkal is. A munkám mellett sajnos nem sok szabadidőm marad, és akkor a csendnek és az otthon töltött időnek örülök a legjobban.

Azt mondják, mindenki annyi szeretetet kap vissza másoktól, amennyit maga is ad.

Rád - a jegyzőre és a magánemberre egyaránt - nagy szeretettel gondolnak a boldogházaiak.

Kívánjuk, hogy Jászapátin is ilyen szeretet vegyen körül, és mindig örömet találj a munkádban és természetesen a magánéletedben is.

Köszönöm a beszélgetést.

Hobbim a foci

*Ezt a címet most megváltoztathatjuk:
Akire büszkék vagyunk...*

Pici kora óta ismerem szomszédunk, Kövér Béla egyik fiú unokáját, Csinger Márkot! Ha ő a nagyszülőknél van, labdapattogás hallatszik. De honnan ez a fociláz? A válasz nagyon egyszerű. A nagypapa 10 évig focizott, 25 évig edzősködött, az apa – Csinger Jancsi – iskolás korától 30 éves koráig rúgta a labdát igen eredményesen, majd segítette az iskolások edzését. Tehát volt kitől örökölni a tehetségét Márknak. Erről beszélgetek a 10 éves kis focistával és anyukájával, Ildikóval.

Nagyon nagy elismerést kapott Márk az idei nyáron. Kérlek, Ildikó mesélj erről!

A Kecskemét Hírös – Ép csapata vendégjátékosként elvitte egy **szlovákiai tornára, ahol 18 nemzet 45 csapata** vett részt. A csapat a 3. helyen végzett, és Márkot a korosztályában (2003-as) a **6 legjobb játékos** közé választották. Gratulálok! Gondolom, Márk, nagyon sok érmed van már?

76 érmem és 22 kupám van. A legkedvesebbet az UTE kupán kaptam Budapesten, ahol legjobb játékosnak választottak, és egy Bulldog szobrot ajándékoztak nekem. (Ez az UTE emblémája.)

Mióta focizol?

Anyukám azt mondta, amint felálltam nyolc és fél hónaposan, nem a labdáért nyúltam, hanem egyből rúgtam. 5 éves korom óta járok edzésre. De természetesen az első edzőim nagypapám és apu voltak, majd Tóth Pál tanár bácsi tanított. Az egyik meccsen felfedezett Polónyi Laci bácsi, aki hat évesen „átcsábított” focizni Zagyvarékasra. Nagyon sokat köszönhetek neki és természetesen szüleimnek, akik hetente kétszer vittek Rékasra, és pótolták a sűrűn szétrúgott cipőimet. Mellette itt, Boldogházán is edzettem és fociztam. Osztálytársam

immal részt veszünk a Bozsik-programban és a Diákolimpián.

Zagyvarékaszon 3 évig fociztam, (igen szép eredménnyel), majd Törökszentmiklós csapatával a Budapest kupán I. helyezést értünk el.

Debrecenbe is elkerültem, ott a Loki sulival győzedelmeskedtünk. Az utóbbi időben a Szolnok MÁV FC csapatában játszom, mint igazolt játékos. Szeptembertől a 2002-esek közé kerülök, és hetente kétszer edzünk a Tiszaligetben, de a 2003-asoknál is hetente egy alkalommal edzést kell tartanom. Szeretem a focit, mert csapatjáték, szeretem a gyorsaságot, a cselezést, nagyon szeretek gólt lőni és nyerni!

És persze tanulnod is kell! Milyen volt a bizonyítványod?

Eddig kitűnő voltam, amit szeretnék is megtartani. Mellette az angol nyelvet tanulom, hiszen ez kell

majd nagykoromban.

Hol szeretnél „nagykorodban” játszani?

Kedvenc csapatom az FC Barcelona, és az álmom is az, oda eljutni. De addig még sokat kell tanulnom, szeretnék bejutni valamelyik Foci Akadémiára.

Példaképed van?

Természetesen: Messi és Neymar. Mind a ketten a Barcelonában játszanak.

Kedves Olvasóink! Márk 10 éves, ezekkel az eredményekkel. Mit is kívánhatunk neki? Kitartást, szorgalmat, nagy önfegyelmet és sok sikeres mérkőzést, amelynek cseppjeiből, mi boldogházaiak is szeretnénk részesedni. Hajrá Márk!

Zrupkó Ferencné

EZERNYI ÖLTÉSSSEL

Tisztelt Olvasóink!

Az elmúlt évi nagy sikerű sütemény bemutató hozzánk küldött receptjei elfogytak. Köszönjük, hogy megosztották kedvenc süteményeik elkészítésének titkait. Bizonyára sok finomság készült el a közölt receptek alapján.

Az idei Civil Napon hasonlóan nagy sikere volt a Tájházban rendezett gobelin kiállításnak. Sokan megcsodálták a szebbnél szebb alkotásokat, és ismét bebizonyosodott, milyen sok érték található kis falunkban. Arra gondoltunk, hogy a Boldogházi Hírek következő számaiban bemutatjuk azokat, akik ezzel a látványos és igen munkaigényes tevékenységgel foglalkoznak. Szívesen bemutatunk olyan alkotásokat, illetve

volt a kézimunkázásra. Amikor a 70-es években beköltöztünk a faluba, akkor kezdtem egyre több gobelint készíteni, és közben nagyon meg is szerettem, ez

kozik, a gyerekek, unokák is nagyon szeretik. Gyakran ők veszik meg az alapot, nekem „csak” ki kell varnom. Ez egy elég költséges hobbi. Ma már nagyon drága maga a kép, és hozzá meg kell venni a színes fonalakat is. De amikor elkészül egy-egy kép, nagyon nagy örömet jelent. Régebben túgobelint is készítettem, de ma már nem elég jó hozzá a szemem. Nehéz lenne kiválasztani, melyik a legkedvesebb képem, mindegyiket szívesen nézegetem. Talán a két őzike valamiért igazán közel áll a szívemhez. Hogy miért is szeretek ezzel foglalkozni? Amikor elkészül, jó dolog arra gondolni, hogy ezt én csináltam, ez az én munkám. Örömet okoz, és ha más is örül neki, az nagyon jó érzés.”

Magdi néninek ezúton is nagyon jó

azok készítőit is, akik a kiállításon nem szerepeltek. Kérjük, jelezzék szándékukat a szerkesztőknél.

A kiállításon Sárközi Józsefné Magdi néninek 11 gobelinje szerepelt. Otthonában valamennyi szoba falát szebbnél szebb bekeretezett gobelinek díszítik. Ez alkalommal őt kértük meg, beszéljen erről a szép kedvtelésről.

„A sósáti iskolába jártam, és azt hiszem, ötödik osztályos lehettem, amikor Rózsa Sándor tanító úr felesége, Lengyel Ilona kézimunkázni tanított bennünket. Tőle tanultam meg a gobelin készítésének öltéseit is. Máig megőriztem a legelső „alkotásom”, egy keresztöltésekkel készült kicsi virágot, ami bizony még nem túl jól sikerült.

Amíg a tanyán laktunk, nem sok idő

lett a kedvenc időtöltésem. Már nem tudnám megmondani, mennyi kép készült el az eltelt idő alatt, de úgy gondolom, ötven és száz között lehet a számuk. Ebből persze sokat elajándé-

egészséget és még sok-sok szép alkotást kívánunk.

Papp Izabella

60 ÉVE SZÜNTETTÉK MEG A BUDAPESTI CSALÁDOK KITELEPÍTÉSÉT

2013. szeptember 14-én a BOLDOGBT és a Jászboldogházi Polgármesteri Hivatal megemlékezést tart a kitelepítések megszüntetésének 60. évfordulója alkalmából, melyre meghívást kapnak a kitelepítettek és a befogadók, illetve leszármazottaik. Ekkor kerül sor a Törvényen kívül – Budapesti kitelepítettek Jászboldogházán című kötet bemutatására, majd emléktáblát avatnak a vasútállomás épületén a kitelepített és befogadó családok emlékére.

Jászboldogházára 1951. június 4-én különvonat hozta azokat a budapesti családokat – fiatalokat, időseket és gyermekeket –, akik egyik napról a másikra mindenüket elveszítették, és emberi jogaiktól is megfosztották őket. Befogadásukra kuláknak minősített gazdálkodók családjaikat kötelezték, akik korábban már nagyon sok szenvedésen mentek át. A hatalom mindkét felet büntetni kívánta, de az emberi értékek erősebbnek bizonyultak a gonosz tervnél. Több esetben életre szóló barátság alakult ki a kitelepített és befogadó családok tagjai között.

A boldogházaiak megőrizték a kitelepítettek emlékét, ma is gyakran emlegetik nevüket, és a személyükhöz kapcsolódó emlékeket. A helyiek körében különösen közkedvelt volt Soós István egykori ezredes és családja. Ma is sokan gondolnak rájuk szeretettel, és többen őriznek tőlük festményeket, rajzokat, fényképeket. A következőkben egy akkori kislány, Józsa Éva (Puskás Istvánné) emlékezését tesszük közzé, amely a kötetben is szerepel.

Papp Izabella

„A kitelepítések idején még nagyon kicsi voltam, mindössze négy éves, de jól emlékszem Soós Istvánékra. Papp Elek tanyájára telepítették ki őket 1951-ben, és 1953-ig laktak itt. Soós István és felesége, Márta néni és két gyermekük: Gábor orvostanhallgató, Éva pedig műszaki rajzoló volt. Persze akkoriban nem tudtam, hogy mit is jelent a kitelepítés. Számomra egy kedves, közvetlen családdal való ismeretséget, és máig is maradandó szép emlékeket hagyott bennem.

A mi tanyánkhöz közel laktak, és családukkal nagyon jó kapcsolatban voltak Soós bácsiék. Gyakran jöttek hozzánk dolgozni, kapálni, aratni. Nemcsak a munkát töltöttük együtt, hanem a szabadidőnket is. Esténként átjártak beszélgetni, és nekünk, gyerekeknek

Soós Éva

nagyon sokat meséltek. Pista bácsi ügyesen rajzolt, festett. Sok képeslapot őrzünk tőle, amit saját kezűleg nekünk festett. Bátyámnak hatodik születésnapjára egy nagyon szép mesekönyvet írt le kézzel, amit a saját rajzai díszítettek. Most ezt én őrzöm, és ezt lapozgatva is felidéződnek a régi emlékek róluk. A tanyánkat is lefestette, de a boldogházi és a tápiói kis templomot is, amit ajándékba kaptunk tőle.

Egyik évben közösen ünnepeltük a karácsonyt. Éva (ő volt a nagy Évi, én meg a kicsi) angyalkának öltözött, de hamar lebuktattuk, mert megismertük a hangját. Nagyon bensőséges szép ünnepünk volt.

Pista bácsi igen művelt ember volt, sokat mesélt nekem építészetről, képzőművészetről. Igyekezett beilleszkedni a boldogházi emberek közé, becsülte a kétkezi munkát. Nagyon tetszett neki, hogyan eszünk mi a határban - asztal

nélkül. Egyik kezünkben a kenyér és a szalonna, meg a paprika, a másik kezünkben a bicska. Nekünk ez természetes volt, de ő mindenképpen meg akarta tanulni, és nagyon büszke volt, amikor már tudott így enni.

Nekem nagyon imponált, hogy Gábor fia egyetemre járt, orvosnak készült. Négy évesen elhatároztam, hogy én is orvos leszek! Ezt később számon is kérte rajtam Pista bácsi, de aztán beletenyugodott, hogy én az agrárpályát választottam.

A kitelepítés után is tartottuk a kapcsolatot családjukkal. 11 éves voltam, amikor elvittek magukhoz nyaralni Budapestre. A Keleti pályaudvar mellett laktak a nagynénjüknél, mert saját házukba nem költözhetek vissza.

„A kedves Józsa és Kalocsa családnak szeretettel Soós néni és bácsi. 1960. VIII. 2.”

Soós Éva (balra) boldogházi barátokkal.

Középen Papp Mária, mellette jobbra Sass Terézia a fotó tulajdonosa

„Az én gazdám, Karabász báró, küldi ezt felsegednek!”

Részlet a Cszmás Kandúr című meséskönyvből

Nekem igazán nagy élmény volt ez a nyaralás! Elvittek az Országházba, a Duna-partra, a Margitszigetre. Két év múlva pedig a húgomat nyaraltatták.

Gábornak sikerült visszakerülnie Budapestre, és orvos lett. Vele megsza-

kadt a kapcsolatunk. Éva 1956-ban Németországba disszidált. A vőlegénye már kinn volt, és ott kötöttek házasságot. Amikor megszületett a kislányuk, a húgom emlékére Máriának keresztelték. Édesanyámmal Pista bácsi és Már-

ta néni halálukig leveleztek.

Bizonyára másoknak is vannak róluk szép emlékeik. Én még nagyon kislány voltam akkor, ezért emlékszem ilyen apró mozzanatokra.”

Részlet Soós István boldogházi naplójából

„1951. június 5. Családommal együtt 24 óra alatt kitelepítettek Szolnok megyébe, Jászboldogháza községbe Papp Lajos tanyájára [hivatalos neve: Papp Elek Gyula. P.I.]. Ott töltöttünk 28 hónapot. Munkát vállaltam és teljesítettem az alábbiak szerint: 1951. júl. és aug. Kövér Lajos gazdánál aratásnál, harmadosi szerződés. Kövér Lajos gazdánál 400 n. öl dohánypalántázás és kapálás (napszám).

1951. aug. Papp Lajos gazdánál aratás, harmadosi szerződés.

1952. máj.- aug. Besenyi János gazdánál 1200 n. öl kukorica, 800 n. öl napraforgó, és 400 öl cukorrépa, harmadosi szerződés.

Nagy István gazdánál kukoricakapálás, napszám.

Szádvári László gazdánál kukoricakapálás, napszám.

1953. május Józsa Kálmán gazdánál és özv. Szádvári Vendelnénél aratási szerződés.

Csik Józsefnél 1200 n. öl kukorica, harmadosi szerződés.

Besenyi Vendelnél 400 n. öl napraforgó, harmados szerződés.

Papp Elek tanyájáról készül festmény, amely ma Újszászon Hudra Kiss Kálmánné Papp Mária előszobájának falán látható

1953. október 10. Kitelepítésünk véget ért, Gödöllőre költöztünk a József Attila u. 17. sz. házba. Háztulajdonos: Dr. Kovács Istvánné. Évi az anyósomhoz Bp. VII. Baross tér 14. sz-ba ment.”

A napló részletét Soós Gáborné Széchy Edit bocsátotta rendelkezésünkre.

Papp Izabella

Régen volt – hogy is volt?

Fejlák az Alavander kereszt mellett

Az Alavander (Túróczi) kereszt újjáépítése során több történetet hallottunk arról, hogy régen a kereszt környéke temetkezési hely volt. Az 1800-as években még nem volt temető a faluban, s ha a kicsi gyermekek meghaltak, olykor megkeresztelés nélkül, szülei nem vitték Jászberénybe vagy Portelekre eltemetni, hanem úgy gondolták, nyugodjék a kereszt közelében. Többen, többféleképpen meséltek erről történeteket. Kérjük a Kedves Olvasókat, ha van erről emléküik, osszák meg velünk, hogy minél teljesebb legyen a kereszt és környékének régmúlt története.

Ezúttal **Csirke Lászlóné** gyermekkori emlékét tesszük közzé.

Az Alavander kereszt Túróczi Antal földjén állt. Gyermekkoromra visszaemlékezve a kereszt és környéke mindig szép és rendezett volt. Mi is mindig vittünk oda virágot, ha más nem volt, szarkalábat, pipacsot szedtünk. Búzavirágból és konkolyból koszorút fontunk, és még a kereszt melletti fára is jutott belőle.

Később az élet úgy hozta, hogy 1955-ben Túróczi Antal a nevelőapám lett. Iskola után gyakran segitettem neki a különböző gazdasági munkákban. Ennek során feltűnt, hogy a kereszt környékére soha nem kötöttünk ki jószágot legelni. Arra gondoltam, biztosan azért, mert volt ott néhány cölöpszerű fa, és esetleg az állatok felcsavargóznának rá. Azt a területet mindig kaszával, sarlóval tette rendbe a nevelőapám.

Volt ott egy keresztfele is, és mellette mindig volt virág, télen pedig fenyőág. Nevelőapám később elmesélte, hogy mit jelent ez. Elmondta, hogy az általam cölöpöknek vélt fák egy-egy sírhant keresztjei. Az a virágos kis fejfa, amely a kereszttel szemből nézve jobb oldalon, közel az árokparthoz volt elhelyezve, Túróczi Dezsőke sírját jelölte. Nevelőapám kicsi fia vérhasban halt meg. Három évet élt mindössze.

Mindig könnybe lábadt szemmel méltam róla. Ezek után én is mindig vittem oda virágot, és később a gyermekeim is. – Nyugodj békében Dezsőke, társaidal együtt, akik a kereszt körül pihennek.

Nagyon örülök, hogy újjáépült a kereszt, és ma már rendezettebb a környéke is. Ha arra járok, arra gondolok, most már a kereszt is őrzi a köré eltemetettek, közöttük a kis Dezsőke emlékét.

Papp Izabella

Keresztszentelés a szolnoki út mellett

„Minden kő régi tettek helyén emelve; minden bokor régi jámbor felett plántálva; minden dal régi hősről énekelve, minden történetvizsgálat régi századoknak szentelve: megannyi lépcső a jelenkorban magasabbra emelkedhetni...” (Kölcsey Ferenc)

Augusztus utolsó napján a késő nyári ragyogó napsütésben keresztszentelésre gyülekeztek a boldogházi és elszármazott lakosok. A szolnoki út máskor alig járható szakaszát homokszőnyeg borította, és az autókkal, kerékpárral, busszal érkező, ünnepelőbe öltözött emberek meghatottan álltak a szépen felújított kereszt előtt.

Az alkalom valóban ünnepi volt. Egyszer régen, több mint 180 évvel ezelőtt már sor került itt hasonló eseményre. Alavander Mihály, a kereszt névadója ezen a helyen állíttatta

a későbbi község első kőkeresztjét, amelyet 1832. szeptember 14-én szenteltek fel. A 20. században a Túróczi család birtokába került a földterület, s miután a kereszt erősen megrongálódott, 1926-ban Túróczi Antal és felesége saját költségén felújíttatta. 2008-ban azonban összeomlott a kereszt. Csupán az erős talapzat maradt a régi helyén, melyet bokrok, fák, „égig nyúló giz-gazok” nőttek be az évek során. A kő azonban a természet és az idő viszontagságaival dacolva őrízte a régi idők, a köré eltemetett kisgyermekek, és a hozzá fohászoló egykori lakosok emlékét.

Az elhanyagolt, elvadult környezet láttán talán csak egyetlen ember volt a községben, aki elszántan hitt abban, ha igazán akarjuk, ez a kereszt is megújul majd. Kispálné Baranyi Aranka indította útjára az adománygyűjtést, és bár biztos volt a boldogházaiak összefogásában, még őt is meglepte az a lelkes hozzáállás és önzetlen segíteni akarás, amit a felújítás

Kispálné Baranyi Aranka és Baranyi István.
Innen indult az újjáépítés ...

kezdetétől mindvégig tapasztalt. A munkálatokhoz szükséges összeg alig négy hónap alatt összegyűlt. Az újjáépítés Szabó Csaba kőszobrász és Marozsán Tibor kőfaragó igényes, szép munkája nyomán valósult meg. A régmúlt és a jelen közötti kapcsolatot a megerősített és felújított alap jelenti, amely a régi helyén tartja a föléje magasodó, új keresztet. Szép gondolat volt, hogy bár 2013. július 4-én már elkészült a kereszt, felszentelését az elszármazottak találkozájának napjára tervezték.

Augusztus 31-én a megszépült környezetben virágdíszbe öltözött, méltóságteljesen álló kereszt várta az érkezőket. Megható élmény volt az első vendégekkel való találkozás. Horváth József Székesfehérvárról érkezett vejével az ünnepségre. Mint elmondta, gyermekkorában a környező tanyákon pásztorként dolgozott, és számos emlék fűzi a kereszthez, a környező tanyákhoz, az egykor itt élt emberekhez.

Sorra érkeztek a boldogházi és elszármazott lakosok, s amikor az újjászületett keresztre tekintettek, nem csupán a szikrázó nap fényétől csillogott könny a szemükben. Igen sokan eljöttek erre a szép ünnepre, közöttük az Alavander és Túróczi leszármazottak, de itt voltak az egykori környékbeli tanyák lakói is, akik szívükben számtalan emléket őriztek a keresztől és erről a környékről.

A jelenlévők köszöntése után Szörös Boglárka szép előadásában hallhattunk egy alkalomhoz illő verset. A felújítás fő szervezője, Kispálné Baranyi Aranka ünnepi beszédében szólt a kereszt történetéről, az újjáépítés szervezéséről, a nagy munka főbb mozzanatairól. Meghatott szavakkal köszönte meg azt a sok segítséget, ami számára is erőt adott. „Úgy gondolom, hogy a kereszt újjáépítésével maradandó nyomot hagyunk magunk után. Sokáig emlékeztet minket, a mostani generációt, majd gyermekeinket, unokáinkat erre a példás összefogásra. – mondotta. Köszönetet mondott Baranyi István, Berkó Fejes Györgyi és Papp Izabella szervező társainak. Külön megköszönte Szűcs Lajos polgármester és munkatársai segítségét. Kiemelte Gaál Ferenc jelenlegi földtulajdonos önzetlen segítségét, aki a CID Kft. munkatársaival a felújítás teljes folyamatában rendelkezésre állt. Megköszönte a boldogházi lakosok és elszármazottak nagylelkű adományait és minden támogatást, melyet ehhez a szép kez-

deményezéshez nyújtottak.

Az ünnepi megemlékezés felemelő pillanatai voltak, amikor Csergő Ervin plébános úr felszentelte az újjáépült keresztet. Ezt követte a koszorúk és virágok elhelyezése. Az Alavander leszármazottak koszorúját Nagy Kálmán és dr. Kövér Lászlóné, a Túróczi leszármazottakét Muhari Károlyné és Sass Istvánné, a boldogházi lakosokét Szűcs Lajos polgármester és Gaál Ferencné, az elszármazottak koszorúját pedig Veliczky Józsefné és Besenyi Vendel helyezték el a keresztnél. A vázák megteltek a megemlékezők virágaival. A megható és bensőséges ünnepséget Babits Mihály Zoltár gyermekhangra című verse zárta Szörös Antal előadásában.

Végül Kispálné Baranyi Aranka főszervező jelképesen átadta az újjáépült keresztet tulajdonosának, a jászboldogházi római katolikus egyháznak.

Ezzel azonban nem ért véget az együttlét. Az emberek még hosszan elidőztek, beszélgettek régi emlékeikről. Családtörténetek szálaiból bogozták a leszármazottak, s a gyermekkor emlékei keltek újra életre. A szervezők a pusztaság közepén felállított asztaloknál látták vendégül a jelenlévőket. Jó érzés volt hallani a sok elismerő kedves szót a felújításról és az ünnepség megszervezéséről.

A sokszor megtapasztalt összefogás ismét szép és látványos eredményt hozott községünkben. S amíg vannak olyan lelkes, lehetetlennek látszó célokat kitűző és megvalósító emberek, mint Kispálné Baranyi Aranka, biztosak lehetünk abban, hogy az őseink által ránk hagyott értékek megmaradnak, tovább élnek, és erősítik a szülőföldhöz való ragaszkodást. Köszönet a munkájáért!

Papp Izabella

A keresztszentelés

A keresztszentelés résztvevői

Könyvtári Hírek

Miután év elején csatlakoztunk a Könyvtári Szolgáltató Rendszerhez, folyamatosan érkeznek az új könyvek és folyóiratok. Ebben az évben 600 e Ft értékben.

Az alábbi folyóiratok érhetőek el a könyvtárban:

Az otthon - lakás, ház, kert, dekoráció; Baba magazin - tanácsadó magazin újdonsült szülőknél; Dóra, a felfedező - Kalandozz együtt Dórával!; Eső - irodalmi lap; Hvg - gazdasági, politikai hírmagazin; Képes sport - hetente megjelenő sportmagazin; Keresztmese magazin - himzés és gobelin; Kistermelők lapja - mezőgazdasági folyóirat; Könyv, könyvtár, könyvtáros - könyvtárosoknak szóló szaklap; Könyvtári levelezőlap - könyvtárosoknak szóló szaklap; Múlt-kor - negyedéves történelmi magazin; Nők lapja - heti női magazin; Nők lapja ezotéria - asztrológia, misztikum, mágia; Szabad föld - a magyar vidék lapja; Szép kertek - kertészet & kertépítést; Új Néplap; Vasárnapi Új Néplap

A nyár folyamán a szolnoki Versey Ferenc Könyvtár dolgozóinak segítségével állománytisztítás történt a könyvtárban. A selejtezésre került könyvek 50 Ft-ért meg-

vásárolhatóak a könyvtárban, mesekönyvek, történelmi, szépirodalmi művek, szakkönyvek, kötelező olvasmányok várnak új gazdára. A bevételből az olvasói igények alapján új könyveket vásárolunk.

Könyvtárunk 33 e Ft-ot kapott érdeklődésnövelő támogatásként, melyből szintén új könyveket vásárolunk.

Változatos programokkal várjuk az érdeklődőket az Országos Könyvtári Napok programjain október 7-13 között. Lesz tájház látogatás, egészségügyi szűrővizsgálat, mesedélután, könyvvásár.

A Magyar Lapterjesztő (Lapker) Zrt. A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNYON keresztül az iskolai könyvtárnak 476 e Ft értékben adományozott gyermek, tini, és felnőtt könyveket, CD-t, DVD-t. Ezúton köszönjük a felajánlást.

Nyitva tartás: H-P: 7.30-8.00

12.30-16.00

Minden kedves érdeklődőt szeretettel várók!

*Pappné Turóczi Henrietta
könyvtáros*

Strand Napló 2013

Kezdetét vette az ős, vége a nyárnak, vége a strandszezonnak.

Szomorúan zártuk kapuinkat, de visszatekintve a nyárra, örülünk, hogy újabb élményekkel gazdagodtunk.

Évek óta idén is június első hétvégéjén nyitottuk kapuinkat a fürdőzni vágyók előtt.

A szezon elején négy új kollégával (2 úszómester, 2 gépház-mester) bővült kis csapatunk. A kezdeti nehézségek, illetve feladatkörrel való megbarátkozás után pár nap alatt maguknak érezhették a rájuk bízott teendőket.

Június végén a helyi civilszervezetek által került megrendezésre a hagyománnyá vált Civil nap. A rendezvényt rengeteg program, színpadi előadás, illetve zenés fellépés tette ismét felejthetatlenné.

A nyár közepétől úszásoktatáson vehettek részt az úszni vágyó kisgyerekek.

Táborhelyet biztosítottunk az évek óta visszajáró zagyvaré-kasi, illetve dunakeszi iskolásoknak.

A helyi sportegyesület által megrendezésre került az új homok focipályán az I. Jászboldogházi Strandfoci kupa.

Sajnos a megújult kempingünket engedélyek hiányában nem tudták vendégeink igénybe venni, de jövőre a strand nyitással egybekötve tudjuk fogadni a kempingezni vágyókat.

Az elmúlt szezonban 11.771 vendégünk választotta a fürdönket kikapcsolódásra, melynek nagyon örültünk.

A nyár folyamán semmi rendkívüli intézkedést nem kellett tennünk, üzemelésünk folyamatos volt.

Úgy gondolom, sikerült egy pozitív évet zárunk, bár még mindig vannak teendőink. Próbálunk évről évre valami újat kitalálni, próbáljuk szépíteni, csinosítani strandunkat, de elsősorban Önöknek megfelelni.

Köszönjük, hogy megtiszteltek és minket választottak ebben az évben is. Bízom benne, hogy jövőre ismét találkozhatunk az „árnyas, ligetes” kicsiny strandunkon.

Ezúton szeretném még megköszönni a Polgárőr Egyesületnek és az Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek, illetve munkatársainak kitartó és önzetlen munkájukat.

Szöllősi Péter

Fotók: Babinyecz J.

HÍREK A FOCIPÁLYÁRÓL

Az egyesület az újonnan épített homokfoci vagy hivatalosabb nevén strandlabdarúgó pályán 2 tornát is rendezett a nyáron. Az elsőt még júniusban, a falunapon, melyen csak helyi, jászboldogházi csapatok indultak, baráti társaságok és a boldogházi ifisták alkották a mezőnyt.

Résztvevők: - Vámosi Norbi csapata
- Gömöri Péter csapata
ifj. Eszes János csapata
IFI „A”
IFI „B”
Turóczi Ádám csapata

Végeredmény: 1. Vámosi Norbi csapata
2. Gömöri Péter csapata
3. ifj. Eszes János csapata

4. IFI „A” csapata
5. Turóczi Ádám csapata
6. IFI „B” csapata

A 2. tornára augusztus 3-án került sor. Ezen az eseményen komolyabb mezőny gyűlt össze, nagyobb játékerőt képviselő csapatok küzdöttek egymással. Szolnokról, Jászberényből, Portelekről érkeztek csapatok. Természetesen emellett voltak még helyi csapatok is. Egész nap jó hangulatban zajlottak a mérkőzések, melyre a zenét Szöllősi Béla szolgáltatta. A döntőben a jászberényi csapat a boldogházi felnőtt csapatot győzte le. Nagy küzdelemben a 3. helyet a szolnoki legénység szerezte meg.

Köszönjük a segítséget a szervezésben az önkormányzatnak és a strand munkatársainak.

Fotó: Babinyecz J.

A tavalyi nehéz szezon után az idén nyáron nem is lehetett más cél, mint hogy legalább a középmezőnyig felküzdje magát a csapat. Nem tűnt egyszerűnek a helyzetünk, mivel új igazoltunk nem lett, viszont 4 játékosunk is visszatért hozzánk, és velük sokat erősödöttünk, név szerint: Nagy-Szűcs Csaba, Litkei Máté, Heinrich István, Szöllősi Gábor. Ők az elmúlt időszakban ritkán léptek pályára, de jelenleg hasznos tagjai, sőt húzóemberi a csapatnak. Mellettük még Lakatos András került fel a felnőtt csapatba az ifiből. Az edzőmecsceken sikerült erőt és önbizalmat gyűjtenünk, így bizakodva vártuk az idény kezdetét. A Magyar Kupából Jánoshidát kieltettük. Az első 3 fordulót a bajnokságban megnyertük, így jelenleg –ami nagyon nem sokat számít, de első helyen állunk.

Ifi csapatunk megerősödött, mivel U-16-os együttesünket nem neveztek be a bajnokságba, így a játékosok felleptek az ifi csapatba.

Ezen 2 csapat mellett még versenyeztetjük a következő csapatokat is: U-7, U-9, U-11.

Távozik: Merse Ferenc (Tápiógyörgye)- felnőtt
Garamvölgyi Márton (Jászberény)- felnőtt
Gulyás Norbert (Szolnok)- U-16
Szaskó Martin (Jászberény)-U-17
Mizsei László (Jászberény)- U-17
Túróczi Márton (Jászberény)- U-17

Érkező: Dobrosi Máté – U-21

MAGYAR KUPA

1.forduló: Jászboldogháza- Jánoshida 2-2 (2-2)
Gólszerző: Kisémet Ferenc

MEGYEI II. OSZTÁLY

1.forduló: Jászboldogháza- Tiszajenő 5-1 (3-0)
Gólszerző: Kisémet, Heinrich, Pilisy 2, Vári

2.forduló: Jászladány- Jászboldogháza 0-1 (0-0)
Gólszerző: Kisémet

3. forduló: Jászboldogháza- Tiszapüspöki

Ifi eredmények:

Jászboldogháza- Tiszajenő:1-3
Jászladány- Jászboldogháza 8-2
Jászboldogháza- Tiszapüspöki 3-0

Bodor Máté
elnök

A FELELŐS ÁLLATTARTÁS 7 ARANYSZABÁLYA

Környezet

A különböző környezetben élő állatok más és más élőhelyet igényelnek. Lakóhelyük kialakításánál a közös cél az állat méretéhez és mozgásigényéhez igazított, tágas, jól szellőző, könnyen tisztítható élettér, amely az állat és a mi számunkra is biztonságos. Pl. tegyünk lakóhelyére játékot vagy bármit, ami az állat eredeti élőhelyéhez hasonlóvá teszi az amúgy mesterséges környezetet. Úgy alakítsuk ki, hogy könnyen lehessen ételt és italt behelyezni, illetve a felesleget eltávolítani, s a sérülés és a szökés veszélyét is csökkentjük minimálisra. A kutya viszont a közelünkben érzi jól magát, legyünk akár a lakásban vagy tartózkodjunk a szabadban.

Táplálás

„Táplálékod az orvosságod” – Hippokratész. Egyetlen gyógyszer sem képes oly sok betegséget megelőzni, mint a helyes összetételű, kiegyensúlyozott táplálék. A kedvencek más és más jellegű táplálékot igényelnek. A legtöbb kutyát és macskát ma

már előre gyártott eledellel etetik. Ez azért jó, mert az ilyen tápok megfelelő arányban tartalmazzák az állat számára szükséges tápanyagokat, jól adagolhatók, nem romlanak meg könnyen, és jó ízük miatt szívesen fogyasztják őket. Egyvalami közös mégis van a különböző fajok táplálásában: minden állatnak naponta szüksége van a számára elengedhetetlen tápanyagokra és nélkülözhetetlen számára a friss, tiszta ivóvíz is.

Felelősség

Aki felelősen gondolkodik, csak olyan állatot választ maga mellé, akinek meg tudja teremteni a megfelelő életfeltételeket. A befektetett munkát és áldozatot, az odaadó gondoskodást az állat a szeretetével fogja meghálálni, és kedves társunk lehet sok-sok éven keresztül. Aki a

kutyatartás mellett dönt, tisztában kell, hogy legyen a választott fajta mozgásigényével, táplálékszükségletével, gondozási igényével, ez utóbbi ugyani hasonlóan fontos szempont lehet a választás során.

Szeretet

Fizikai szükségleteik kielégítésén túl (megfelelő táplálék, kellő mozgás biztosítása, betegségmegelőzés stb.) az állatok éppúgy igénylik a szeretetet, mint az emberek. Az állat nem csak kap, hanem ad is szeretetet; elvárástól mentesen és feltétel nélkül. Az állatokat számos országban gyógyításra is használják. Beteg gyerekeket, idős otthonban élő felnőtteket látogatnak velük, hogy segítsenek nekik és jókedvre derítsék őket. Azok az állatok, melyekkel nem foglalkoznak, és amelyeket nem vesz körül a gondoskodó szeretet, könnyen elvadulnak és kezelhetetlenné válnak. Azok azonban, amelyek szeretetteljes, boldog légkörben nevelkednek, maguk is rengeteg örömet szereznek környezetüknek.

Egészség

Kedvenceink egészségére rengeteg veszély leselkedik. Külső élősködők (pl. bolhák), belső élősködők (pl. férgek), fertőző betegségek (pl. vírusos bélgyulladás) és számos egyéb betegség, melyek jó része megelőzhető, pl. élősködők elleni szerek vagy védőoltások alkalmazásával.

Mozgásigény

A kutyáknak lételemük a mozgás. Az egyes kutyafajták mozgásigénye eltérő, de függ az adott állat életkorától is. A lakásban tartott kutyák legalább fél órás kimenőt igényelnek, de a kerti kutyákat is napi egyszer egy hosszabb sétára illik elvinni.

Utódok

A házasítás során az ember levette a házasított állatok válláról a mindennapi táplálékszerzés nyűgét, és ezzel számos felelősséget is átvállalt. Ezek közé tartozik a nem kívánt szaporulat megelőzése is. Bármilyen hihetetlen, egyetlen macskapár szaporulata több mint 11 millió utódot eredményezhetne 9 év elteltével. Normál körülmények között ez nem történik meg, mert csak a kisállatok tizede éri meg a felnőttkort. Lehetséges megoldás a feleslegesen világra jövő utódok megszületésének megakadályozására az ivartalanítás. Ezt a minimális kockázattal járó műtet ma már rutinszerűen végzik el, amivel egyes betegségek is elkerülhetővé válnak, és kedvencünk akár néhány évvel tovább is élhet.

Készítette: Szendrei Péter

Tápiómenti Állatorvosi Ambulancia

Új szolgáltatások!

Szeptembertől teljeskörű RÖNTGEN- diagnosztikai szolgáltatással és magas minőségű Happy dog, Propac, Sportmix, Earthborn, Hill's TÁPOK, gyógytápok forgalmazásával várjuk az állattartókat.

Egyéb szolgáltatások

- ♦ Sebészeti és szülészeti beavatkozások
- ♦ Ultrahangos fogkö-eltávolítás
- ♦ Belgyógyászati gyógykezelések
- ♦ Ambuláns és kórházi betegellátás, gyógyszerek
- ♦ Kötelező (veszettség) és egyéb védőoltások
- ♦ Mikrochip beültetés, állatútlevél
- ♦ Diagnosztikai laborhátter
- ♦ Ultrahangos vizsgálatok
- ♦ Vemhességvizsgálat
- ♦ Belgyógyászati és szülészeti diagnosztika

Tel/fax: 06 53/383 411

Mobil: 06 30/ 517 57 33

Tápiógyörgye Budai Nagy Antal út 18.

www.tapioambulancia.hu

Rendel: Dr. Crespo Carlos Enrique állatorvos

Szívférgesség és bőrférgesség: gyakoribb mint gondolnánk!

Az elmúlt fél év médiahírei, illetve a rendelőkben megnövekedett klinikai esetszám miatt szükséges beszélni a szív- és bőrférgességről.

Szúnyogok által terjesztett két különböző kórokozóról, ezáltal két különböző megbetegedésről van szó. A bőrférgesség évek óta sűrű előfordulása hazánkban, sok esetet diagnosztizáltak már, viszont a szívférgesség eddig csak mediterrán országokban okozott – nem is csekély – egészségügyi gondot.

Mindkét élősködőt egy úgynevezett lepkeszúnyog, vérszívás során juttatja az állatba, ahol tovább fejlődik, és hónapok múlva kifejlett parazita lesz, ami 6-8 évig életképes a gazdaszervezetben. A kifejlett férgek nem petéket raknak, hanem úgynevezett 1-es stádiumú lárvákat, melyeket microfilariának nevezünk. A lárvák kimutatása rendelői körülmények között vértesszel, illetve vérkenetből mikroszkópos vizsgálattal történik. A paraziták életciklusának sajátosságai miatt a délutáni, koraesti órákban vett vérből könnyebben kimutathatók a fejlődési alakok.

A már fertőzött állatunk kezelése nagyon komplikált. Gyógyszeres kezeléssel, többszöri folyamatos, reklámokból is ismert „spot-on” cseppek alkalmazásával próbáljuk kiirtani az élősködőket, illetve meggátolni fejlődésüket, további szaporodásukat. Ez nem minden esetben sikeres, éppen ezért sokkal nagyobb figyelmet kell szentelnünk a védekezésre.

Évek óta elérhető olyan repellens, tehát külső élősködőket távoltartó cseppek és nyakörvek, melyek folyamatos használatával minimálisra csökkenthető a fertőzés veszélye. Ha simogatás közben apró göböket, duzzanatokat talál állatán, vagy fáradékonyabbnak, levertnek találja, jelezze állatorvosánál, és kérje a vérvizsgálatot!

Ha külföldre, vízpartra, vagy délebbi megyékbe utazik kedvencével, mindenképp védekeznie kell a szúnyogok ellen!

Közegészségügyi vonatkozások: A Dirofilaria immitis nevezett fonálféreg Magyarországon leggyakoribb két fajtától az Immitistól, és a Repenstől is megfertőződhet az ember.

A szívférgességet okozó élősködőnek viszont az ember nem megfelelő gazda, tehát bennünk nem tud teljesen kifejlődni, és szaporodni. Viszont a bőrférgességet okozó parazita esetleg okozhat kisebb bőrtüneteket, elváltozásokat, de ez sem túl gyakori.

További hasznos tanácsokat, közérdekű információkat a www.tapioambulancia.hu honlapon találhat.

Dr. Crespo Carlos Enrique állatorvos
Tápiómenti Állatorvosi Ambulancia

Eboltás

Tájékoztatom a község lakosságát, hogy a 164/2008. (XII. 28.) FVM rendelet értelmében a **3 hónaposnál idősebb ebeket KÖTELEZŐ VESZETTSÉG ELLEN** a tulajdonos saját költségén, az állat állategészségügyi felügyeletét ellátó magánállatorvossal beoltatni!

Az összevezetett eboltás időpontja:

2013.09.12. (csütörtök) 8-12 és 13-16 óráig az ún. Állatorvosi rendelőben

(sportpályával szemben)

2013.09.18. (szerda) 14-17 óráig az ún. Állatorvosi rendelőben

Pótoltság:

2013.09.21. (szombat) 9-11 óráig az ún. Állatorvosi rendelőben

Az összevezetett eboltásra csak a mikrochippelel már megjelölt ebeket lehet kivezetni!

(Amennyiben kutyájában még nincs mikrochip, annak behelyezéséről a 06 30/501 4997 telefonszámon érdeklődhet.)

Az oltás díja Magyar Állatorvosi Kamara ajánlása alapján 3000.- Ft + a feregajtó tablettá 10 ttkg-onként 100.- Ft, tehát a fizetendő díj (a kötelező feregajtással együtt):

10 kg testsúlyú kutyának 3100.- Ft
20 kg testsúlyú kutyának 3200.- Ft
30 kg testsúlyú kutyának 3300.- Ft
40 kg testsúlyú kutyának 3400.- Ft

Kötelező a kutyáknak az új típusú, belső borítóján sorszámozott oltási könyv.

A fiatal kutyák első oltási könyvének kiállítása illetőleg az elveszett oltási könyvek pótlása 300.- Ft-ba kerül!

Az oltatlanul maradt ebek tulajdonosai ellen szabálysértési eljárás kezdeményezésére kerül sor!

Jászboldogháza, 2013. szeptember hó
Vinkli Vet Kft. állatorvosi praxis

Dr. Kis Marianna
magánállatorvos

Pályázat Tájszavak és történetek

Voltál már olyan helyzetben, hogy magyarról magyarra fordítottál, mert nem értetted, mit mond a másik, vagy téged nem értettek? Szeretnéd ezeket a szavakat, az ezzel kapcsolatos történetet megosztani másokkal?

Tudod mi a sütkérezés, a dévánkodás, vagy a dunna? Ha van olyan történeted, melyben a Jászságban használt tájszavak előfordulnak /főszerepet kapnak, oszd meg velünk.

Ha elmúltál már 14, de nem vagy még 20 éves, akkor nincs más dolgod, mint feltölteni a Jászok Egyesülete Facebook oldalára -<https://www.facebook.com/jaszokegyesulete.hu>
- az írásod, mely maximum 2000 karakter lehet.

A pályázat feltöltésének határideje: 2013. november 5. 24.00.

Fontos! Minden pályázó a pályázatával egy időben küldjön ugyanide egy üzenetet a következő adatokkal:
név, cím, életkor, iskola, e-mail cím.

Pályázat Kincskereső szóval, képpel

Én is látom, te is látod?

Láttál valamit ezen a nyáron, amit szívesen megosztanál másokkal is?

Eldugott helyeken, érdekes épületeket fedeztél fel? Észrevettél olyan régi vagy új építményt, műemléket, melyet megmutatnál másnak is?

Ha elmúltál már 12, de nem vagy még 18 éves, akkor nincs más dolgod, mint az általad készített képet feltölteni a Jászok Egyesülete Facebook oldalára -<https://www.facebook.com/jaszokegyesulete.hu>

A pályázat feltöltésének határideje: 2013. november 5. 24.00.

Fontos! Minden pályázó a pályázatával egy időben küldjön ugyanide egy üzenetet a következő adatokkal:
név, cím, életkor, iskola, e-mail cím.

A legsikeresebb pályázatok alkotói hasznos és értékes díjakban részesülnek!

Ilyen is van...

A településünkön történt rongálásokról a polgárőrök készítették az alábbi fotókat.

Az IDŐSEK VILÁGNAPJA alkalmából minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk.

A JÁSZAPÁTI SZÍNJÁTSZÓ KÖR BEMUTATJA:

MY FAIR LADY

musical 3 részben

Szövegét és verseit írta: - G. B. Shaw: Pygmalionja alapján – ALAN JAY LERNER

Zenéjét szerezte: FREDERICK LOEWE

Fordította: Ungvári Tamás – Versek: G. Dénes György

JÁSZBOLDOGHÁZÁN a MŰVELŐDÉSI HÁZBAN 2013. október 6-án, 15 órakor

Szereplők:

Eliza Doolittle:	Fodorné Nagy Judit
Henry Higgins:	Kökény Gábor
Alfréd P. Doolittle:	Ábel Sándor
Pickering ezredes:	Lizák János
Mrs. Higgins:	Bábikné Molnár Rózsa
Pearcené:	Radics Istvánné
Mrs. Eynsford-Hill:	Kiss Jánosné
Freddy Eynsford-Hill:	Szeles László
Tommy, és 1. férfi:	Kondor Ferenc
Jimmy, és 2. férfi:	Szabari Ferenc
Lakáj és 3. férfi:	Kiss János
Kocsmáros és Lord:	Agócs László
Virágáruslány:	Szabari Erzsébet
Rendőrs és Emil:	Gerőcs József

Agócs Lászlóné, Andrásiné Miklós Julianna, Fekete Lászlóné, Király Lászlóné,
Kondor Ferencné, Kökény Gáborné, Mihályi Lászlóné, Orosz Ferencné,
Rusvai Lászlóné, Szabari Ferencné, Urbán Krisztina, Varga Lajosné

A dalokat betanította és zongorán kísér: **BALOGH JÓZSEF** zongoraművész

Díszlet:	Szalkári Rózsa, Urbán Péterné
Jelmez:	Deli Julianna, Vozáry Viktória
Technika:	Gazsi Andrásné, Ábelné Molnár Mária
Súgó:	Borics László
Rendezte:	Lizák Jánosné
	KÖKÉNY GÁBOR

A program ingyenesen látogatható.

50 Ft-os könyvvásár a helyszínen.

Rólunk írták...

ÚJ NÉPLAP 2013. július 2.

Civilek is pályáztak programra, eszközökre

JÁSZBOLDOGHÁZÁN civil szervezetek is pályáztak a Leader-programban. Szűcs Lajos, a község polgármestere elmondta, hogy a Jászboldogháza Ifjúságért Egyesület a jövő évi civil nap megrendezésére nyújtott be pályázatot kétmillió támogatásra. A helyi polgárőr-egyesület fejleszté- né eszközállományát, ezért eszközbeszerzésre 5 millió támogatásra pályáztak.

ÚJ NÉPLAP 2013. július 11.

Gazdasági udvart is díjaztak az idei versenyen

JÁSZBOLDOGHÁZÁN a június végén megrendezett Civil Napon hirdették ki a szép udvar verseny eredményeit, amelyet a helyi Faluvédő és Szépítő Egyesület immár negyedik alkalommal hirdetett meg három kategóriában. A szervezők az előző évekhez hasonlóan választottak ki egy szép udvart a községben, valamint egy tanyát a települést körülvevő tanyák közül. Az egyesület idén egy kicsit változtatott a hagyományokon, és bővítették a versenyen való részvétel lehetőségét. Először hirdettek ugyanis versenyt gazdasági udvarokra is, mert úgy gondolják, hogy falun fontos szerepe van az állattartásnak, földművelésnek, a veteményesnek is. A zsűrinek nem volt egyszerű dolga a legszebb, legrendezettebb kertek, porták kiválasztásában. Minden évben más ingatlan kapja az elismerést. Idén a szép udvar kategória nyertese, a faluban kiválasztott szép udvar tulajdonosa *Kocza Imre* lett. A tanyák közül a zsűri a legrendezettebbnek, leg- hangulatosabbnak *Dombi Anita és családja* tanyáját találta. A gazdasági udvar kategóriában pedig *Fózer Tibort* hirdet- ték ki nyertesnek. A győztesek egy-egy falra helyezhető *Szép udvar* kerámiatáblát kaptak elismerésül.

VONATTAL

A Magyar Közlekedési Klub hírlevele. 2013. július

Vasúttörténeti kiállítások

A 140 éves Hatvan-Szolnok vasútvonal évfordulója alkal- mából rendezett ünnepség június 29-én gőzmozdony fűt- tyel kezdődött, majd vers, beszédek hangzottak el, népviselet- be öltözött gyerekek héliumos kék, sárga lufit engedtek az ég felé. Az ünnepség végén még egyszer meghallgattuk a gőz- mozdony fűt-työt, ami 1873 februárjában hangzott fel elő- ször ezen a tájon.

Az évfordulóval kapcsolatban a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület pályázatot hirdetett, fotókat, régi emléke- ket, tárgyakat vártunk a vasúttal kapcsolatban. A pályamű- vek anyagából valósítottuk meg a vasúttörténeti kiállítást a tájház egyik helyiségében. Sok-sok munka állt mögötte, de nagy sikere volt, örömet szerezünk vele a lakosságnak. A jászboldogházi Tájház, ahol a Vasúttörténeti kiállítás is megtekinthető, szeretettel várja látogatóit egész nyáron. A Tájház szomszédságában lévő Strandfürdő bejáratánál (pénztárnál) adnak felvilágosítást a kulcs ill. a gondnok elér- hetőségéről.

Szűcs Gergelyné elnök

ÚJ NÉPLAP, 2013. július 15.

Vasúttörténeti kiállítás nyílt régi emlékekből

JÁSZBOLDOGHÁZÁN a Faluvédő és Szépítő Egyesület a Hatvan-Szolnok vasútvonal fennállásának 140. évfordulójá- ra vasúttörténeti kiállítást szervezett a Tájházban. A tár- lat- hoz helyi lakosok gyűjtöttek össze régi fotókat, tárgyakat, emlékeket a jászboldogházi vasútállomásról. A vasúttörté- neti kiállítás egész nyáron látogatható lesz.

ÚJ NÉPLAP, 2013. július 29.

Pótolni szeretnék az útszélesítés miatt kivágott fákat

A Jánoshida-Tápiógyörgye közötti közútszakasz felújítása apropóján rendszeresen egyeztetnek a kivitelező, beruházó szervezetek képviselői az önkormányzatok képviselőivel. Mint azt Szűcs Lajos Jászboldogháza polgármestere el- mondta, rendszeresen megoszthatják felvetéseiket a munká- latokat végző szakemberekkel. A polgármester kiemelte, hogy információi szerint már augusztusban hozzálátnak az út több rétegű aszfaltozásához, a hónap végére pedig szeret- nek be is fejezni a munkálatok ezen szakaszát. Természe- sen ez nem jelenti majd azt, hogy a kivitelezők teljesen elké- szültek volna az útfelújítással. Több helyszínen az alapig meg kellett erősíteni, ki kellett javítani a közutat, miközben dolgoznak az út melletti csapadék-víz elvezető tisztításán, illetve rendezik a padkát is. Az utat több helyen szélesíteni is kellett, ami együtt járt az út menti fák kivágásával. Ezt többen nehezményezték a lakók közül, néhányan nem- tet- széjüknek is hangot adtak, illetve a polgármesterek is felve- tették, hogy amelyik fát lehet, azt ne vágják ki. Végül a négyszázharminc vágásra jelölt növényből háromszázat vág- tak ki.

A beruházásnak nem része az út menti fák újratelepítése, ugyanakkor az önkormányzatok véleménye, hogy azokat a lehető leggyorsabban pótolni kell – tette hozzá Szűcs Lajos. Ennek megfelelően a kivitelezőkkel, illetve az útfenntartók- kal egyeztetve tervet dolgoznak ki az újratelepítésre. Ez idő szerint azt a pályázati forrást keresik, amely megteremtheti az anyagi háttérét a facsemeték vásárlásának, majd kiülteté- sének. A fásítási program várhatóan fokozatosan, több ütemben zajlik majd az útfelújítással érintett szakaszon.

VASUTAS HÍRLAP

A MÁV Zrt. dolgozóinak lapja. 2013. július

Évfordulós falunap Jászboldogházán

A lap közölte Szűcs Gergelynének a Civil Napon elmondott beszédét.

A Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke vagyok négy éve. A vasúttal kapcsolatban mindig is elfoglalt voltam, hiszen magam is 30 éve MÁV dolgozó vagyok. Egyesületi társaimmal is sikerült megszerettetni a vasutat. Az állomásunk környékét kis csapatunk 4 éve rendszeresen szépíti. Szívesen tesszük ezt az önkéntes munkát. Nekünk, boldogháziaknak sokat jelent a vasútállomás. Sokunk útja ide vezet reggelente, s este is ide térünk vissza, hiszen jófor-

mán a vonat az egyetlen tömegközlekedési eszköz községünkben. Mi, faluszépítők fontosnak érezzük ennek a környezetnek a rendben tartását, a kulturált környezet fenntartását. Úgy érezzük, a vasútállomás kapuja a településnek. Mindent meg kell tenni, hogy a faluról elképzelt kép minél színesebb legyen, kedve legyen az utazónak átlépni a kapun, s fontos, hogy a helyi lakosok is szívesen időzzenek itt, és ezáltal még jobban szeressék a települést. Azt reméljük, hogy egy tiszta, gondozott állomás az utasokat is a kulturált környezet fenntartására ösztönzi.

2012-ben egy állomásszépítési program keretén belül örökbe fogadtuk az állomást. A biztosító berendezés épületén lefestettünk minden ajtót, ablakot, kitisztítottuk a csatornát, lemostuk a falfirkát, átmeszeltük az épületet. A raktárépület ajtóit és a felvevő épület ajtóit, valamint minden kinn lévő padot kijavítottuk, átfestettük. Lemeszeltük a kőkerítéseket, a virágtartókat, virágot ültettünk, bozótost irtottunk, virágágyást alakítottunk ki. Összegereblyéztük, bezsákoltuk a falevelet, szemetet szedtünk. Befestettük az elektromos berendezést körbezáró drótháló kerítést. Felújítottuk a vasútállomáshoz tartozó kerékpártárolót. Az elmúlt négy év munkája azt mutatja, hogy akarással, lelkesedéssel (ami van bőven), kevés pénzből, kétkezi munkával önként, a szabadidők ráfordításával mennyi mindent meg lehet valósítani úgy, hogy még örömet is okozunk. A továbbiakban néhány pihenő pad, hulladékgyűjtő és egy információs tábla kihelyezését tervezzük, amely szintén az utasok kényelmét szolgálja. Ebben az évben ünnepeljük a Hatvan-Szolnok vasútvonal megnyitásának 140. évfordulóját. Egyesületünk június 29-én a településen Civil Nap keretén belül félórás ünnepi megemlékezést tartott a vasútállomás előtti téren. Köszöntöttük a jászboldogházi és Boldogházáról elszármazott vasutas dolgozókat, és tisztelettel megemlékeztünk községünk egykori vasutasairól.

ÚJ NÉPLAP, 2013. július 29.

Jó ütemben halad a rekultiváció

JÁSZBOLDOGHÁZÁN ezekben a hetekben tart a település elhagyott hulladéklerakójának újrahasznosítása, rendbetétele. A térségi programban megvalósuló fejlesztés elemeként jelenleg a lerakó takarórétegét hordják. A munkálatok idején jelentősen növekedett a falu útjainak forgalma, de a helybeliek igyekeznek türelemmel hozzáállni a kellemetlenséghez.

ÚJ NÉPLAP, 2013. augusztus 1.

Újra áll az összefogással felújított Alavander-kereszt

Jászboldogházán néhány hónappal ezelőtt civil kezdeményezés indult a szolnoki út mellett 1832-ben felállított Alavander-kereszt felújítására. 1926-ban Túróczi Antal és felesége újjátáta fel a keresztet. Az elmúlt években azonban fokozatosan romlott a kereszt állapota, 2008-ban pedig összedőlt. Erős talapzata a helyén maradt, a kereszt darabjai pedig a jászboldogházi plébánia udvarára kerültek. Az Alavander-kereszt tulajdonosa a jászboldogházi római katolikus egyház, amely támogatta a civil kezdeményezést a kereszt felújítására. A kereszt újjáépítésének munkálatai tavasszal kezdődtek el, és június 8. óta újra áll a kereszt a szolnoki út mellett. A kereszt felszenteléséig felhelyezik a márványablakat, kialakítják a környezetet. A keresztet ünnepélyes keretek között augusztus 31-én, az Elszármazottak Találkozója napján, délelőtt fél tízkor szentelik fel.

ÚJ NÉPLAP 2013. augusztus 6.

Összefogtak a kemence megépítéséért

JÁSZBOLDOGHÁZÁN a tájház udvarán elkezdődött a kemence építése, amelynek megvalósulásáért a helyi Faluvédő és Szépítő Egyesület egy évvel ezelőtt indított adománygyűjtést. A kemence a lakosság és az önkormányzat összefogásával épülhet meg hamarosan. A kezdeményezők reménye szerint augusztus 20-án az új kemencében süthetik a kenyeret. Az egyesületnek további tervei vannak, így az adománygyűjtést folytatják, és egy szép, tágas fedett teraszt szeretnének kialakítani a Tájház udvarán, ahol lehetőség lenne akár rendezvények szervezésére is.

ÚJ NÉPLAP 2013. augusztus 22.

Közadakozásból építették meg a kemencét Boldogházán

MULATSÁG. Jászboldogháza Faluvédő és Szépítő- valamint Nyugdíjas Egyesülete közös kezdeményezéssel látott hozzá egy új kemence építéséhez a település tájházának udvarán. Az előkészítés kapcsán helyi támogatókat kerestek meg. A község lakói a civil közösségek szándékát elfogadva számos felajánlással támogatták a kemence építését. Egyértelműen közadakozásból, külső forrás igénybevétele nélkül sikerült összegyűjteni a kivitelezéshez szükséges anyagiakat, illetve eszközöket, így összességében mintegy félmillió forintos beruházással meg is épülhetett a kemence. Az új kültéri építményt augusztus huszadikán már fel is avatták a boldogháziak: egy családias hangvételű ünnepség keretében vették használatba a kemencét, sőt a hagyományörző programokkal kiegészült egész napos rendezvény keretében megsütötték az első kenyeret, illetve ízletes kenyérlángosokat is készítettek az új építményben.

Szeptember közepére készülhet el az út

Előreláthatólag szeptember közepére elkészülhet a Jánoshida és Újszilvás közötti, Jászboldogházát is átszelő mellékút felújítása. Szűcs Lajos, Jászboldogháza polgármestere elmondta, hogy jelenleg az első aszfaltréteg borítást végzik a kivitelezők. Ezt követően még egy kopóréteg kerül majd az útra.

- Rendszeres az egyeztetés a kivitelezők, a műszaki ellenőrök, illetve az érintett települések között – tette hozzá a polgármester. – Hétfő délelőtt is zajlott egy ilyen egyeztetés a munkálatok szemlélésével egybekötve. A bejárásan áttekintettük a kivitelezés aktuális állását, ahol megtudhattuk, hogy a tervezett ütemben haladnak. Folyamatos a munka, és amennyiben nem következik intenzív esőzés, akkor szeptember közepére elkészül az út.

Szűcs Lajos megemlítette, hogy a lakosság részéről több alkalommal is érkezett jelzés a most zajló aszfaltozás miatt. A helybeliek több helyen még egyenetlennek érzik a készülő utat, így nincsenek megelégedve annak minőségével. A polgármester felhívta a figyelmet arra, hogy a most készülő réteg még nem a végleges út lesz, arra még egy réteg aszfaltszőnyeg, úgynevezett kopóréteg kerül.

TANÉVNYITÓ

Fotók: ifj. Papp Ferenc

Keresztszentelés a szolnoki út mellett

Búcsúzunk

Tábi Jánosné	(1932-2013)
Rácz János	(1929-2013)
Rácz János	(1938-2013)
Palotai Sándor	(1928-2013)
Tóth Béláné	(1933-2013)
Besenyi Gyula	(1932-2013)
Eszes Istvánné	(1928-2013)
Tóth Béla	(1942-2013)

www.granitsirko.hu

6000 KECSKEMÉT, Ceglédi út, Vacsai hegy 100.
 2700 Cegléd, Széchenyi út - Puszkaporos u. sarok
 2213 MONORIEDRŐ, 4. számú főút 42. km
 2144 KEREPES, 3. számú főút, HÉV állomás

Tel: 06 70 601 41 07
 Tel: 06 70 601 41 82
 Tel: 06 70 601 41 86
 Tel: 06 70 601 41 00

Minőségi gránit sírkövek, kedvező áron!

AMENNYIBEN IDÉN RENDEL SÍRKÖVET
 2014. ÉVI TELEPÍTÉssel,
 ÁRAINKBÓL 10%
 KEDVEZMÉNYT ADUNK!

Az akció 2013.09.10-től 2013.12.10-ig vagy visszavonásig érvényes, más kedvezményrel nem vonható össze!

Az árak tartalmazzák az Áfa-t, a betonlapot, a kiszállítást, a felállítást, a murvázzást, egyes és urna síremléknél 1 db esztergált vázát, 1 név és 2 db évszám homokfújását, dupla síremléknél 2 db esztergált vázát, 2 név és 4 db évszám homokfújását!

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:

Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
 Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat

Készült:
 Polgármesteri Hivatal
 Jászboldogháza

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunk 2013. november elején jelenik meg. A kéziratokat és a fotókat 2013. október 21-ig kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu